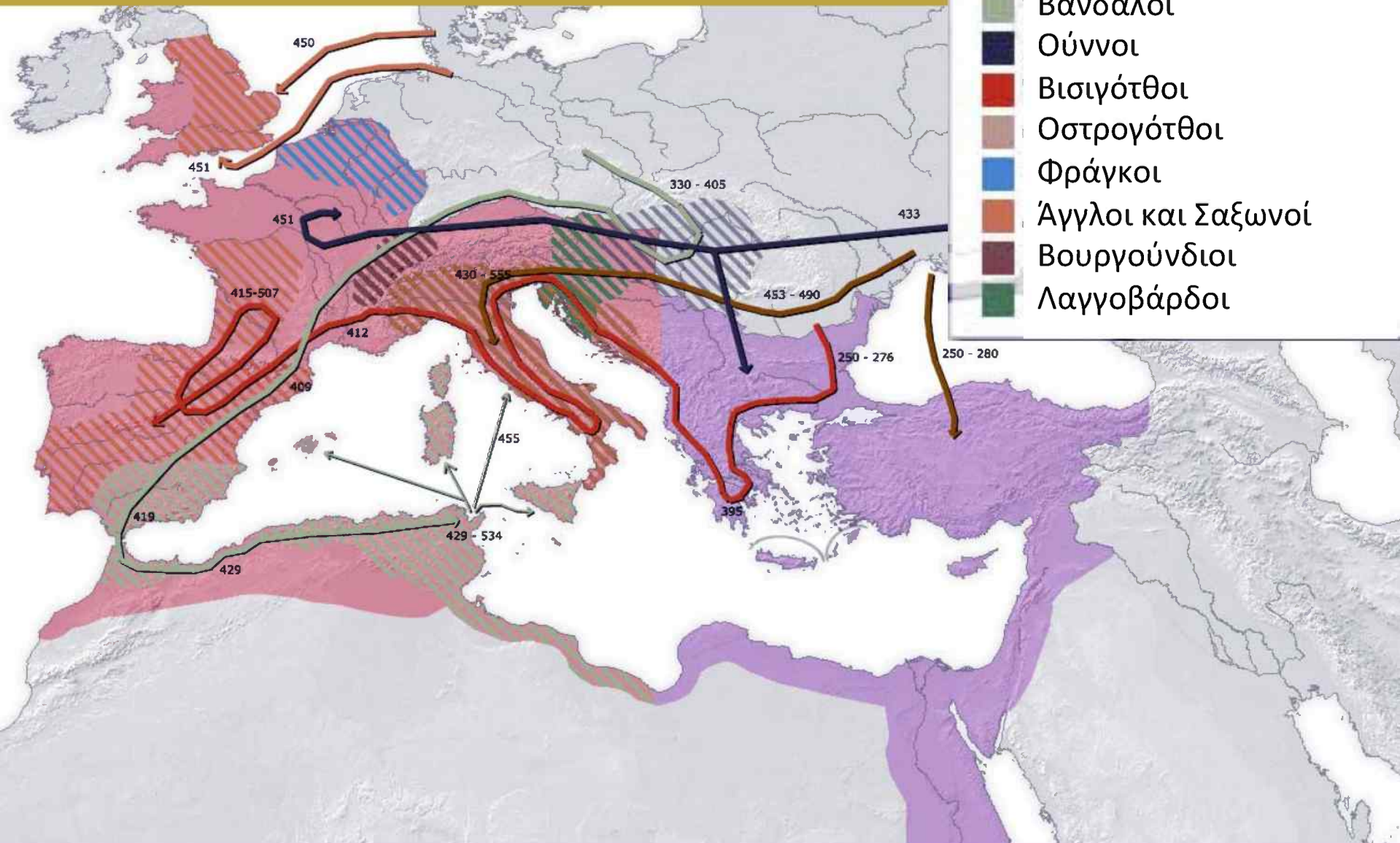

Μεσαιωνική τέχνη

1. Τέχνη των Λαγγοβάρδων (;)
2. Τέχνη της εποχής του Καρλομάγνου
3. Τέχνη της εποχής του Όθωνα Α' και των διαδόχων του

Μετανάστευση των Λαών, 375-568 μ.Χ.

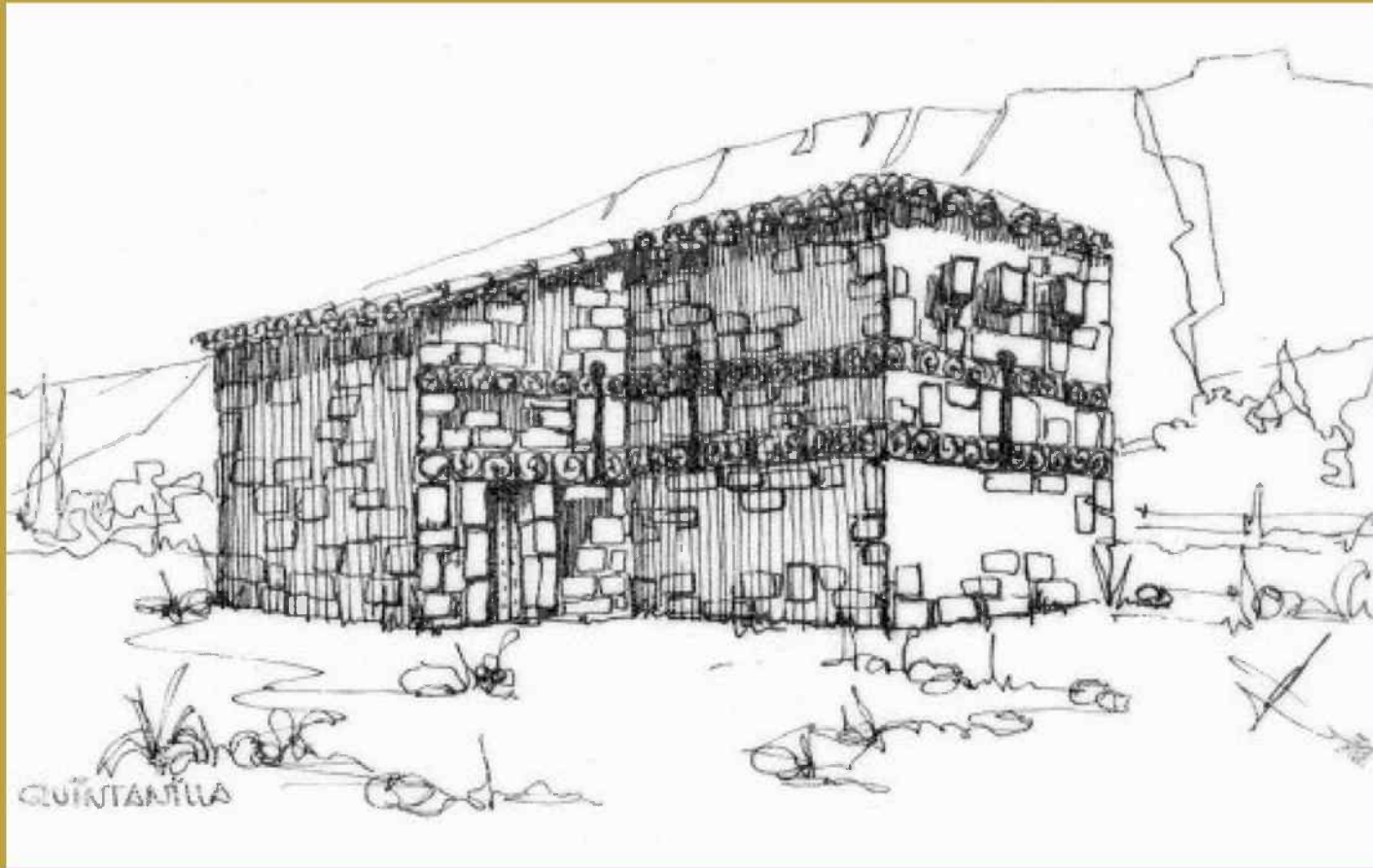
Ρωμαϊκή αυτοκρατορία:

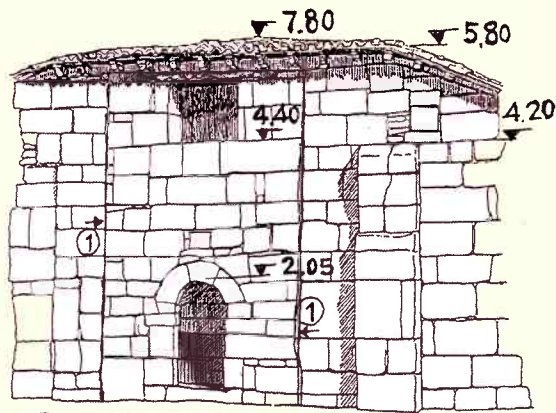
Μετανάστευση των Λαών, 375-568 μ.Χ.

Ο Χριστός ανάμεσα σε δύο αγγέλους
Santa María de Quintanilla de las Viñas,
βισιγοτθική τέχνη
τέλος 7^{ου} αι.

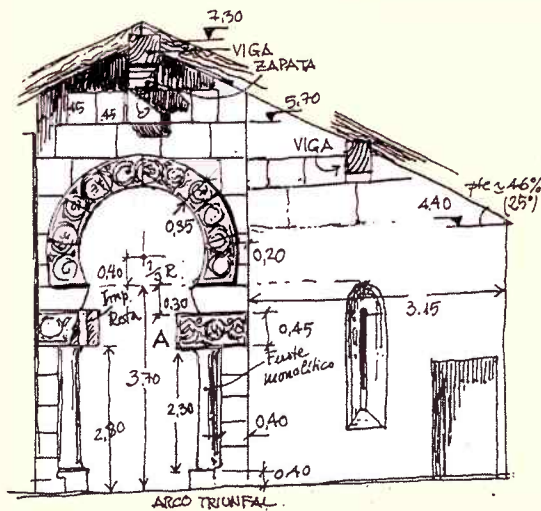

Η εκκλησία
Santa María de Quintanilla de las Viñas,
βισιγοτθική αρχιτεκτονική με μεταγενέστερες αλλαγές.
Τέλος 7^{ου} αι.

① JUNTA A TOPE

ALZADO POSTERIOR

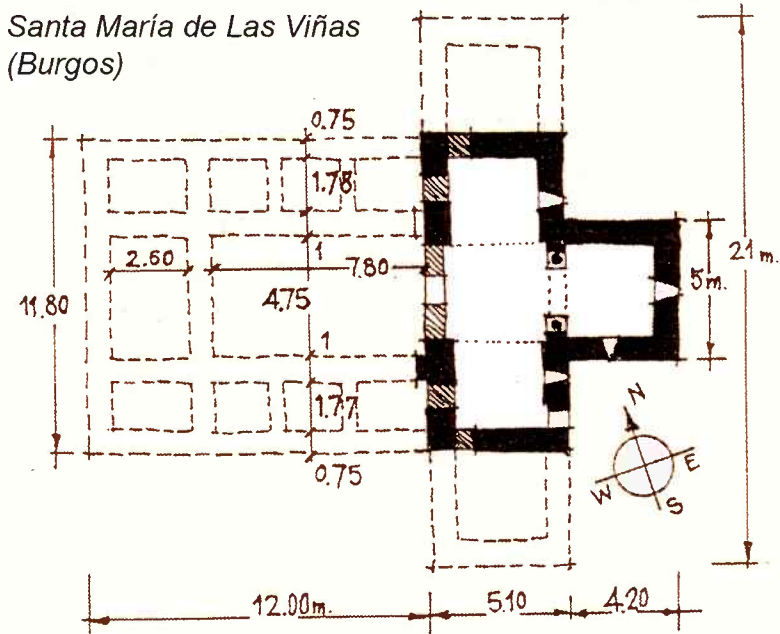
SECCION POR
EL TRANSEPTO

DETALLE DE LA FÁBRICA
Y DE ALGUNOS ELEMENTOS
DE LA CABECERA DE
SANTA MARÍA DE
QUINTANILLA DE LAS
VIÑAS.

DETALLE "A"

Santa María de Las Viñas
(Burgos)

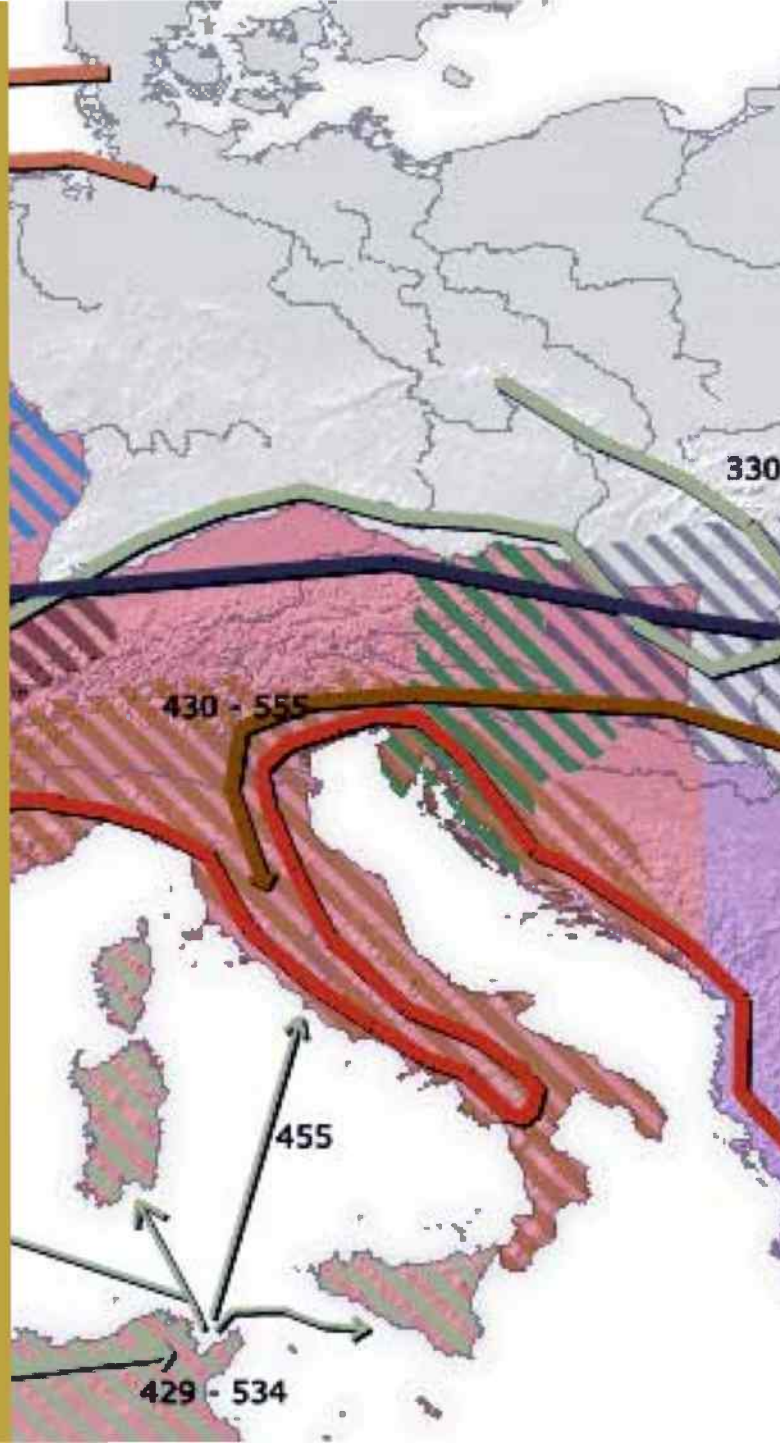
OBRA PRIMERA
OBRA POSTERIOR(CIERRE)
RESTOS CIMENTACION

Η εκκλησία
Santa María de Quintanilla de las Viñas,
βισιγοτθική αρχιτεκτονική με μεταγενέστερες αλλαγές.
Τέλος 7^{ου} αι.

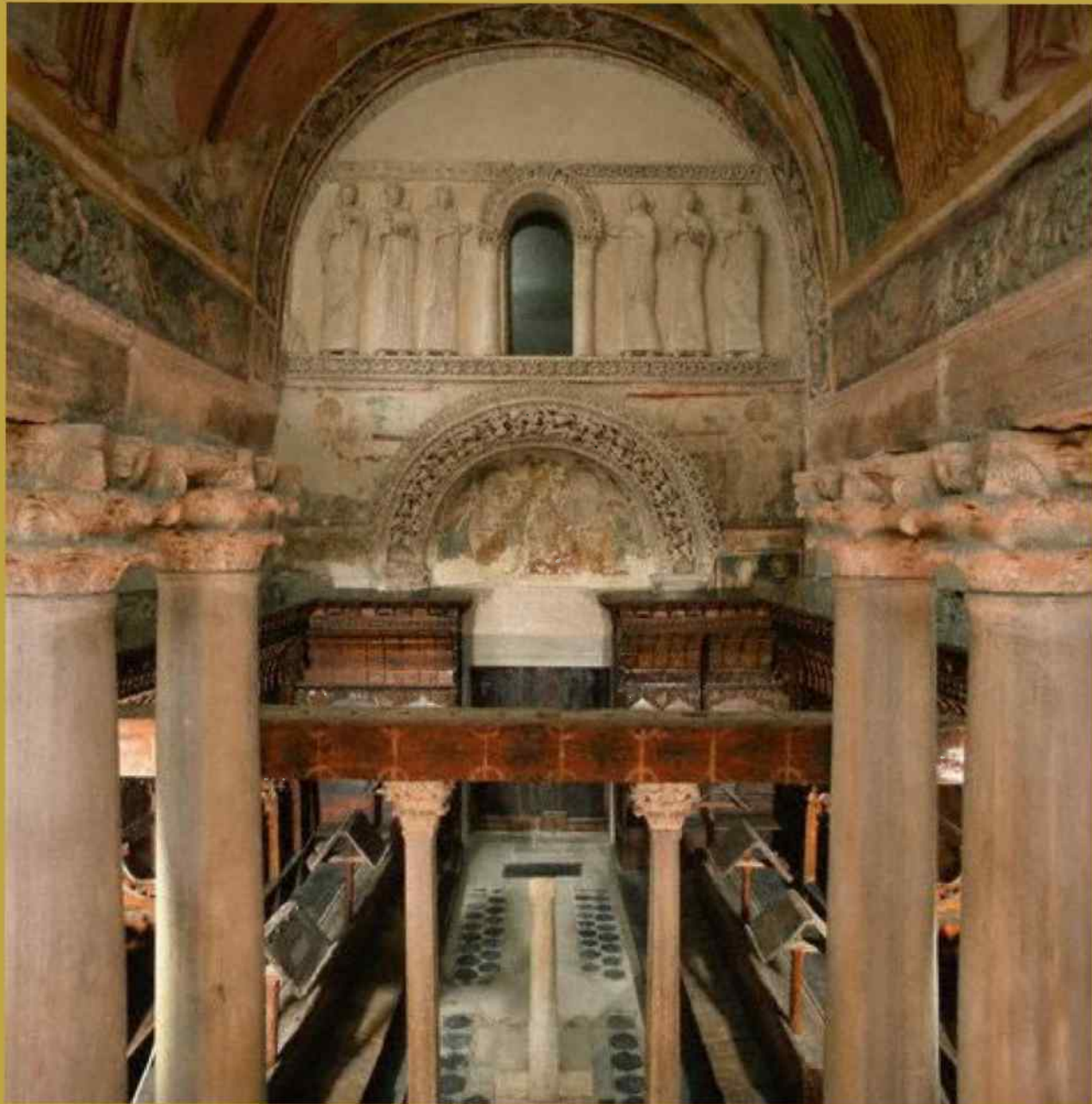
Η εκκλησία Santa María de Quintanilla de las Viñas,
ανάγλυφος διάκοσμος βισιγοθικής εποχής.
Τέλος 7^{ου} αι.

Τέχνη των Λαγγοβάρδων (;)

Λαγγοβάρδοι

Cividale del Friuli (BA. Ιταλία):
Παρεκκλήσι της Παναγίας στην Κοιλάδα
(Santa Maria in Valle),
τέλος 8ου / αρχές 9^{ου} αιώνα

Ανάγλυφα
σε αρχιτεκτονικά μέλη,
βωμούς και σαρκοφάγους
τέλος 7ου / μέσα 8^{ου} αιώνα

Σαρκοφάγος
του Αγίου
Αγιλβέρτου.
Ο Χριστός
Παντοκράτωρ
σε μάντορλα
και με τα
σύμβολα των
τεσσάρων
Ευαγγελιστών.

Μεροβίγγια
τέχνη.
Τέλος 7^{ου} αι.
Jouarre (κοντά
στο Παρίσι)

Κρύπτη κάτω από την εκκλησία
του Jouarre με τις σαρκοφάγους
του Αγίου Αγιλβέρτου και της αδελφής
του Τελχίλδης, ηγουμένης της μονής.
Η κρύπτη ανήκει στη μεροβίγγια φάση
της εκκλησίας.

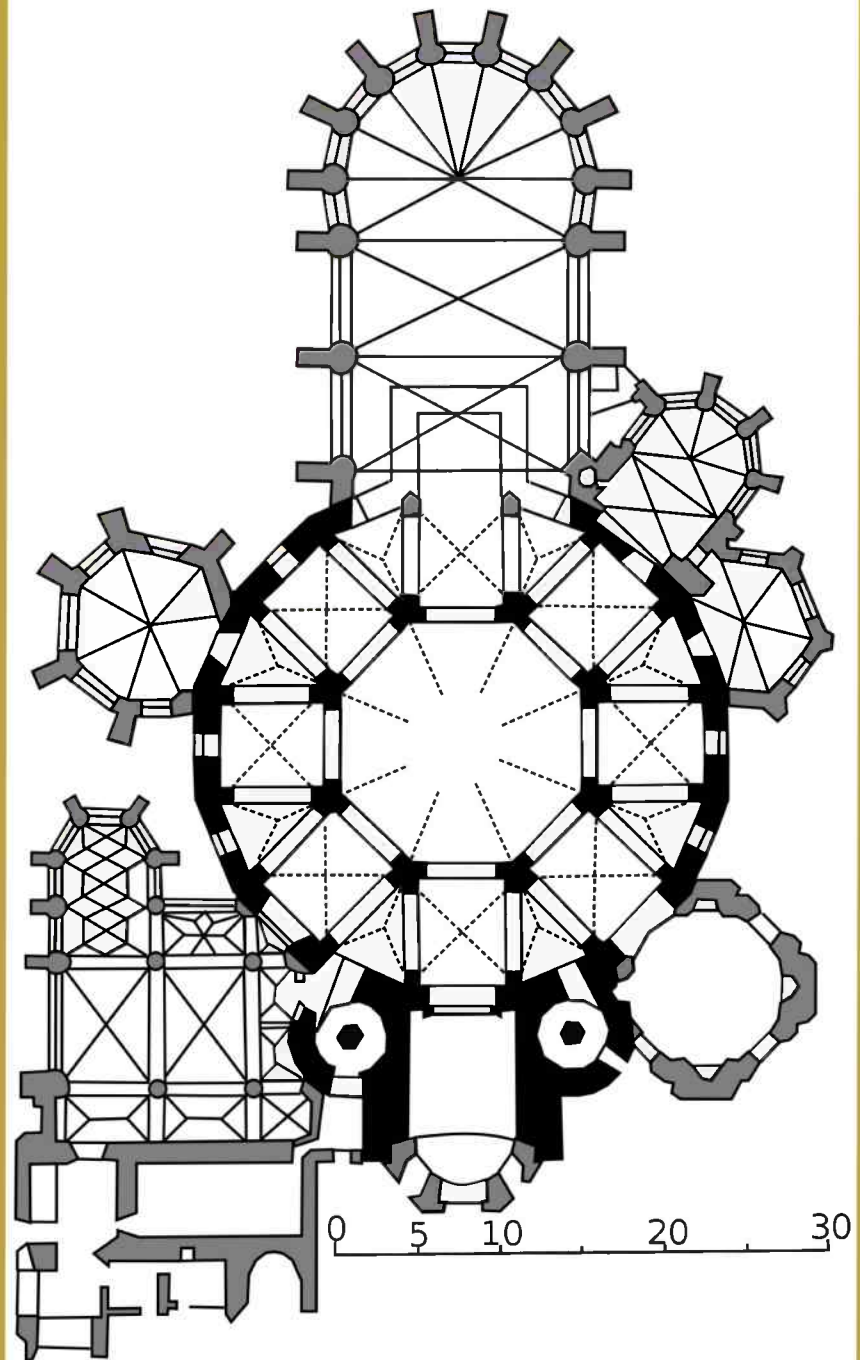
Πρόσοψη βωμού
Cividale del Friuli, δεύτερο τέταρτο του 8^{ου} αι.

Αποσπασματικά σωζόμενο
βημόθυρο, της μεροβίγγιας
εποχής της εκκλησίας
Saint-Pierre-aux-Nonnains,
Metz, μέσα 8^{ου} αι.

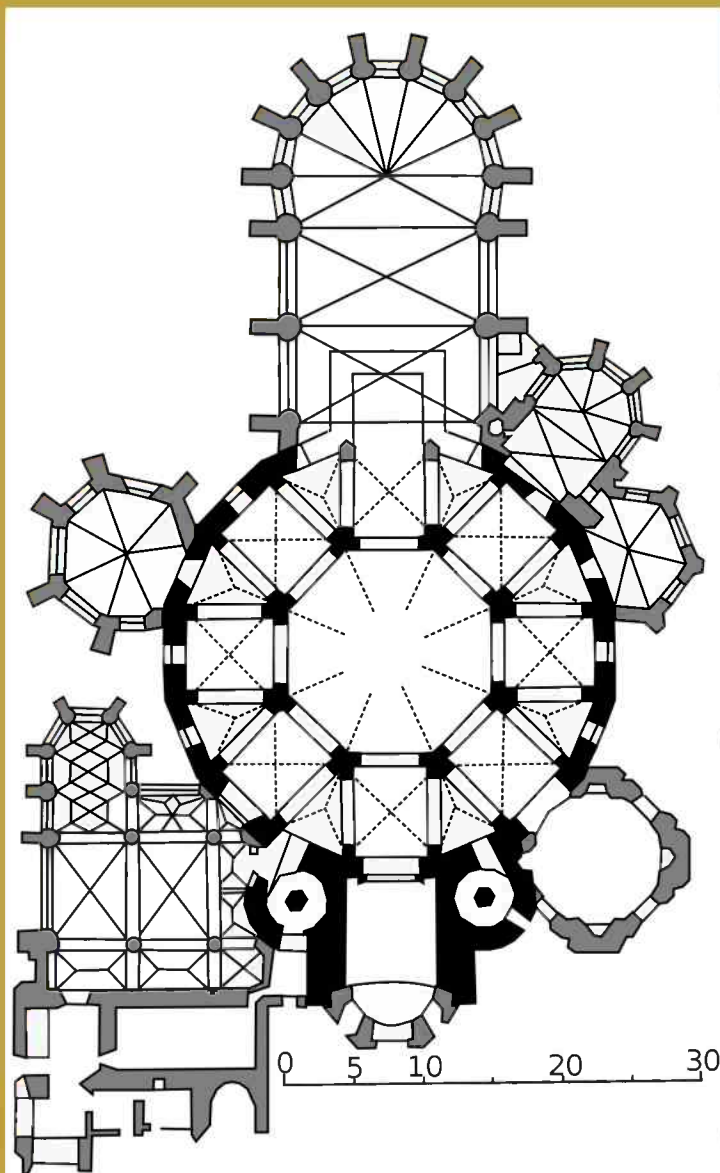

Τέχνη της εποχής του Καρλομάγνου

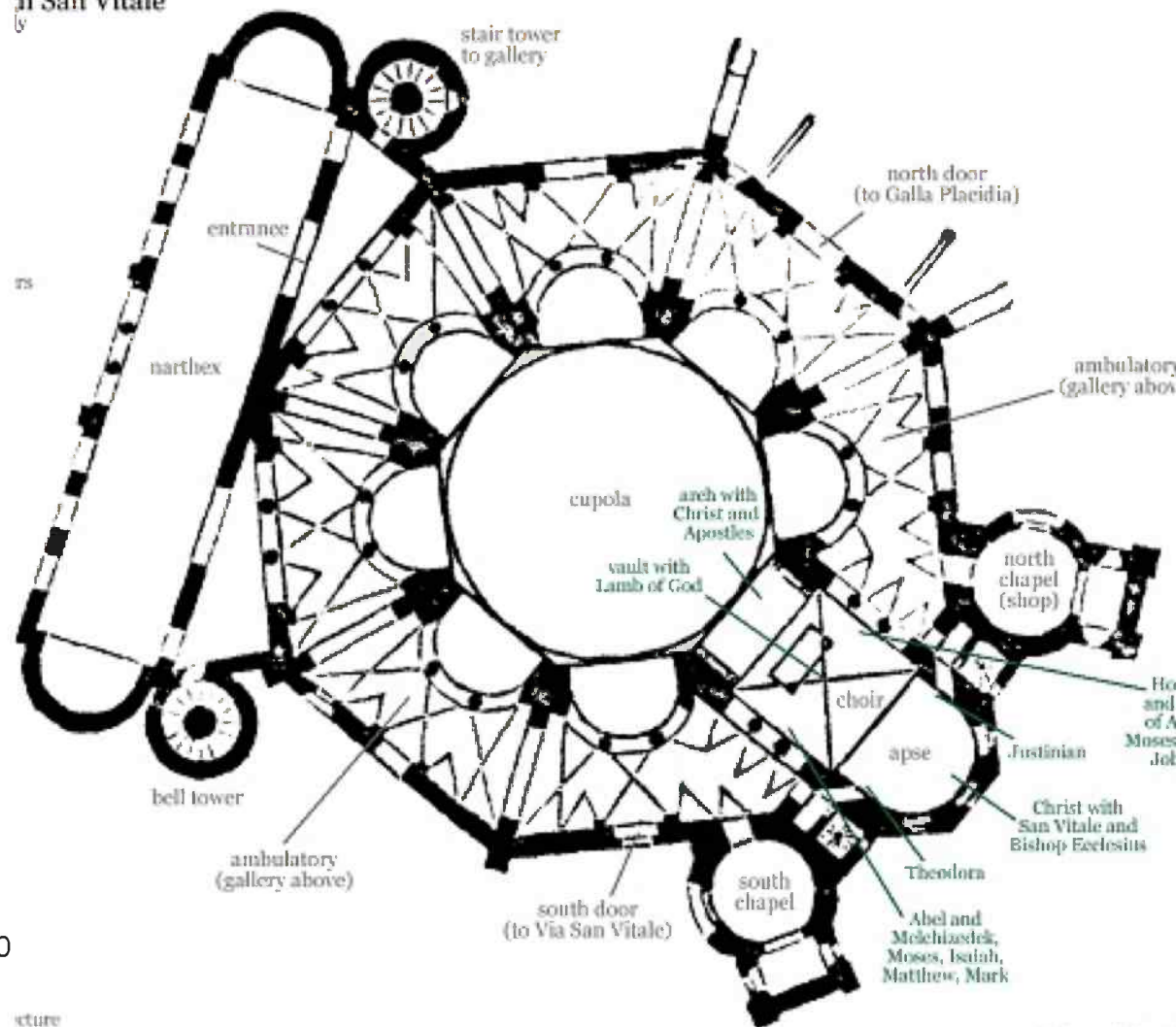
Aachen (Άαχεν, Αιξ λα Σαπέλ):
Το παλατιανό παρεκκλήσι

Το παλατιανό παρεκκλήσι στο
Άαχεν (Γερμανία), π. 800 μ.Χ.

San vitale

Κατόψεις του παλατιανού παρεκκλησιού στο Άαχεν, π. 800 μ.Χ., και της εκκλησίας του Αγίου Βιτάλη στη Ραβέννα (547 μ.Χ.): και οι δύο εκκλησίες είναι κυκλικού σχήματος· το παρεκκλήσι μιμείται την εκκλησία στη Ραβέννα.

(1 και 4:
Δενδροχρονολόγηση)

4. Κυκλικός ξύλινος
σύνδεσμος στο
Οκτάγωνο: 803 +/- 10

3. 22 Ιουλίου 798
Επιστολή Αλκουίνου
Τοποθέτηση κίωνων
στο Οκτάγωνο έτοιμη

2. Νόμισμα του 794
στο τσιμέντο του
πατώματος / ισόγειο

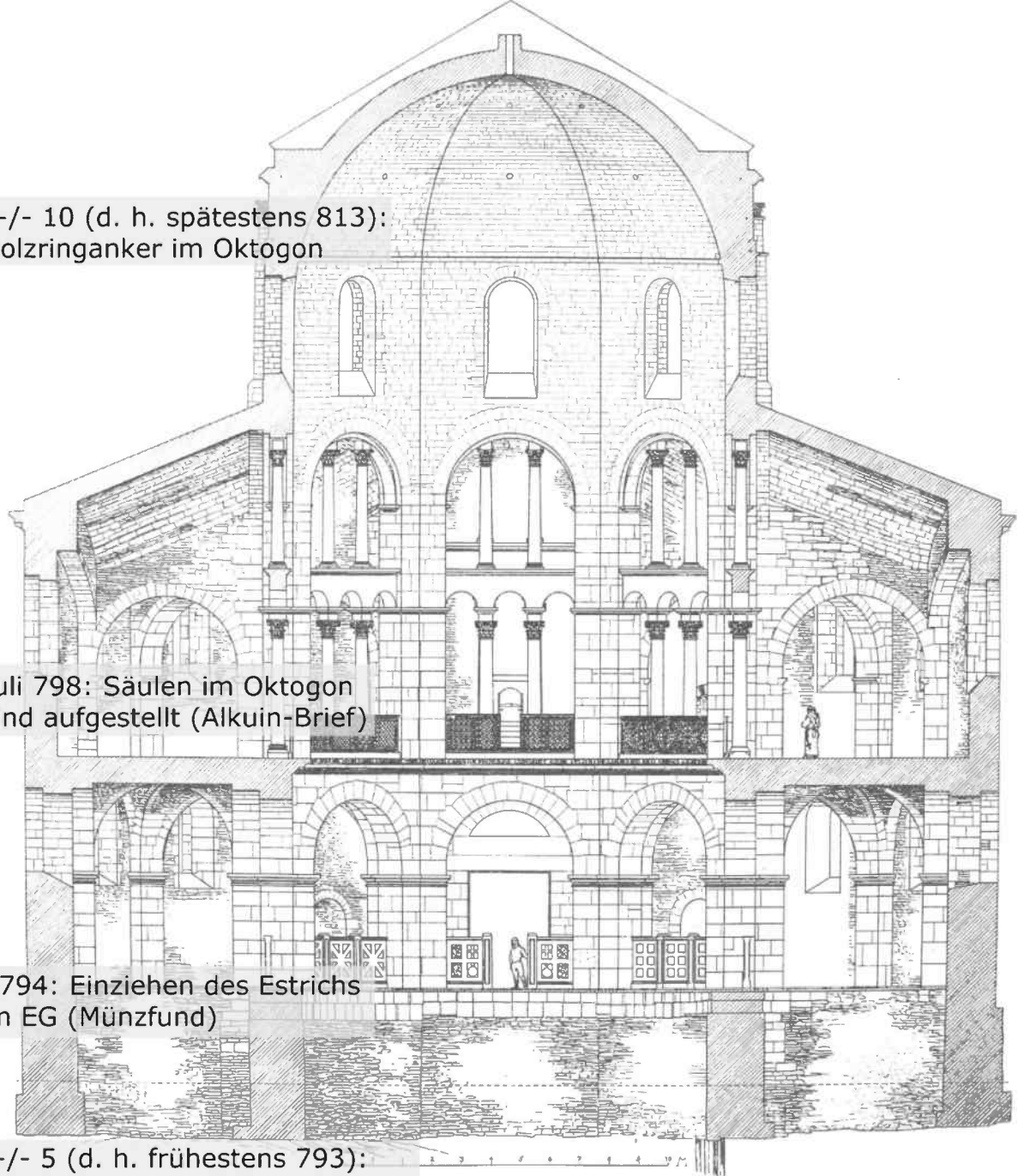
1. 798 +/- 5 (δηλ. 793
το νωρίτερο):
Θεμελίωση με δρυ,
αρχή κατασκευής

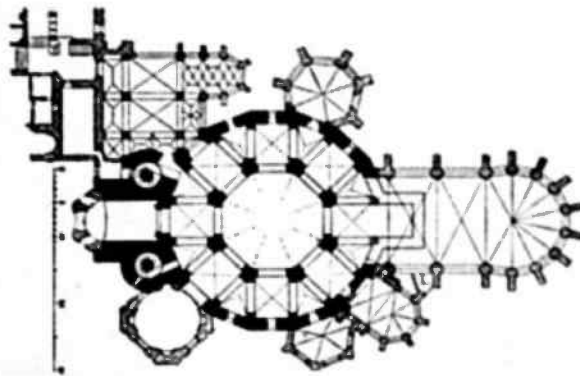
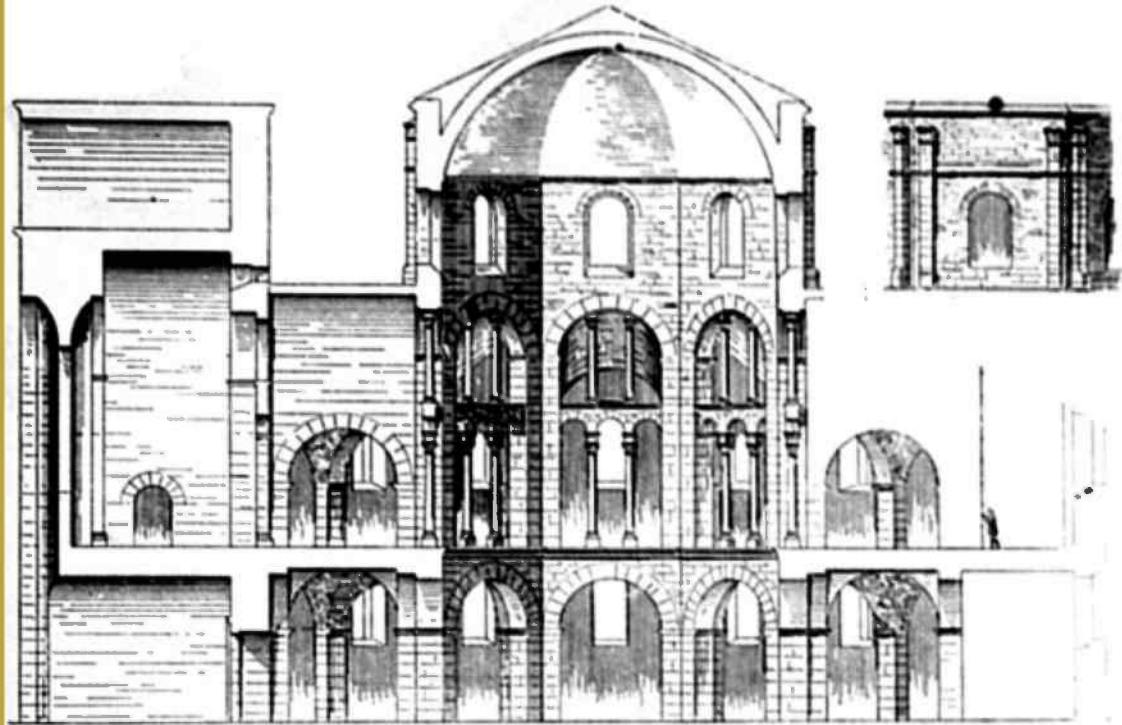
803 +/- 10 (d. h. spätestens 813):
Holzringanker im Oktogon

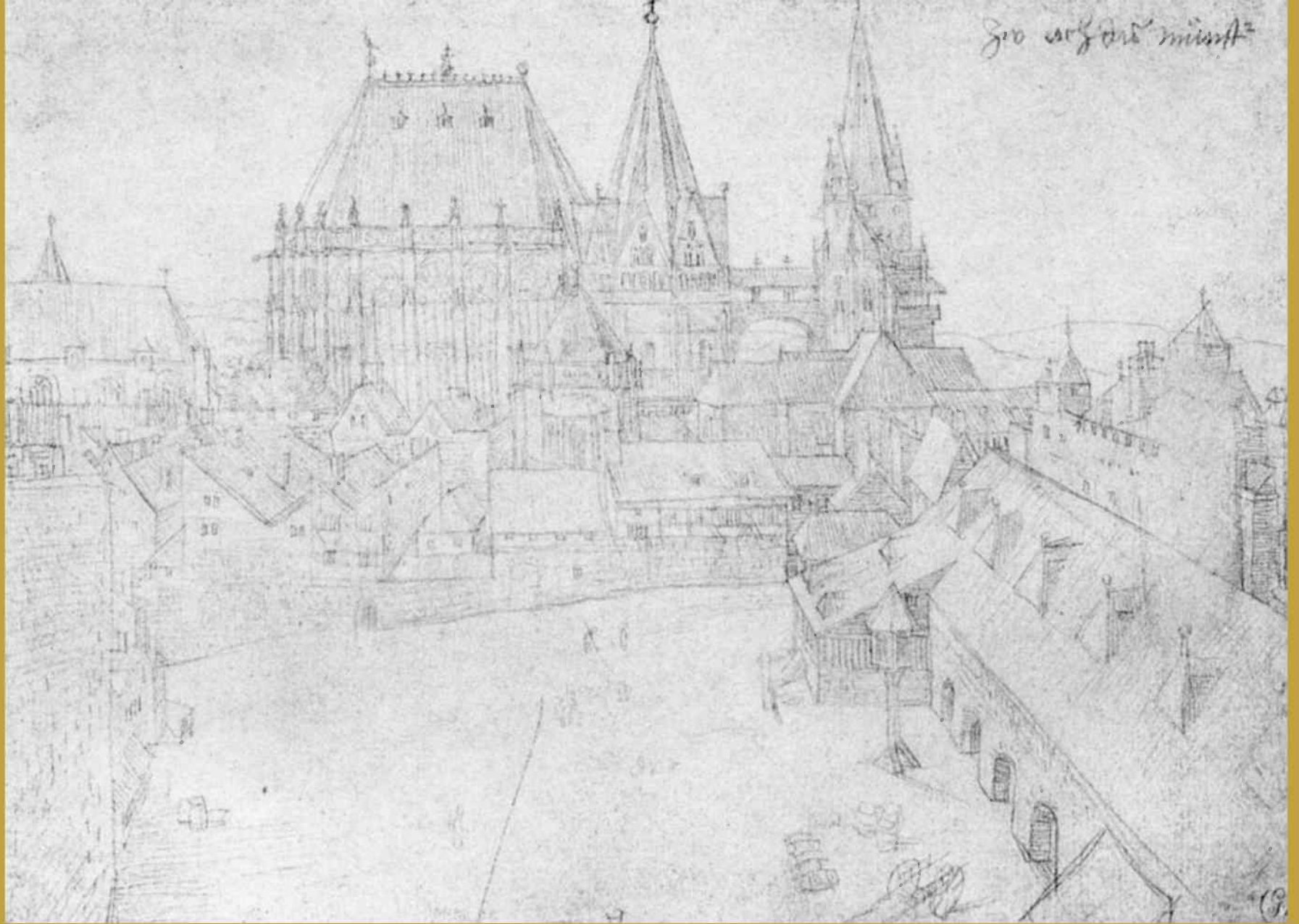
22. Juli 798: Säulen im Oktogon
sind aufgestellt (Alkuin-Brief)

nach 794: Einziehen des Estrichs
im EG (Münzfund)

798 +/- 5 (d. h. frühestens 793):
Eichenpfahlgründung, Baubeginn

Το παρεκκλήσι στο Άαχεν (κέντρο, με τη μυτερή σκεπή και σταυρό) μέσα στον μητροπολιτικό ναό της πόλης. Σκίτσο σε τετράδιο του Albrecht Dürer (1520).

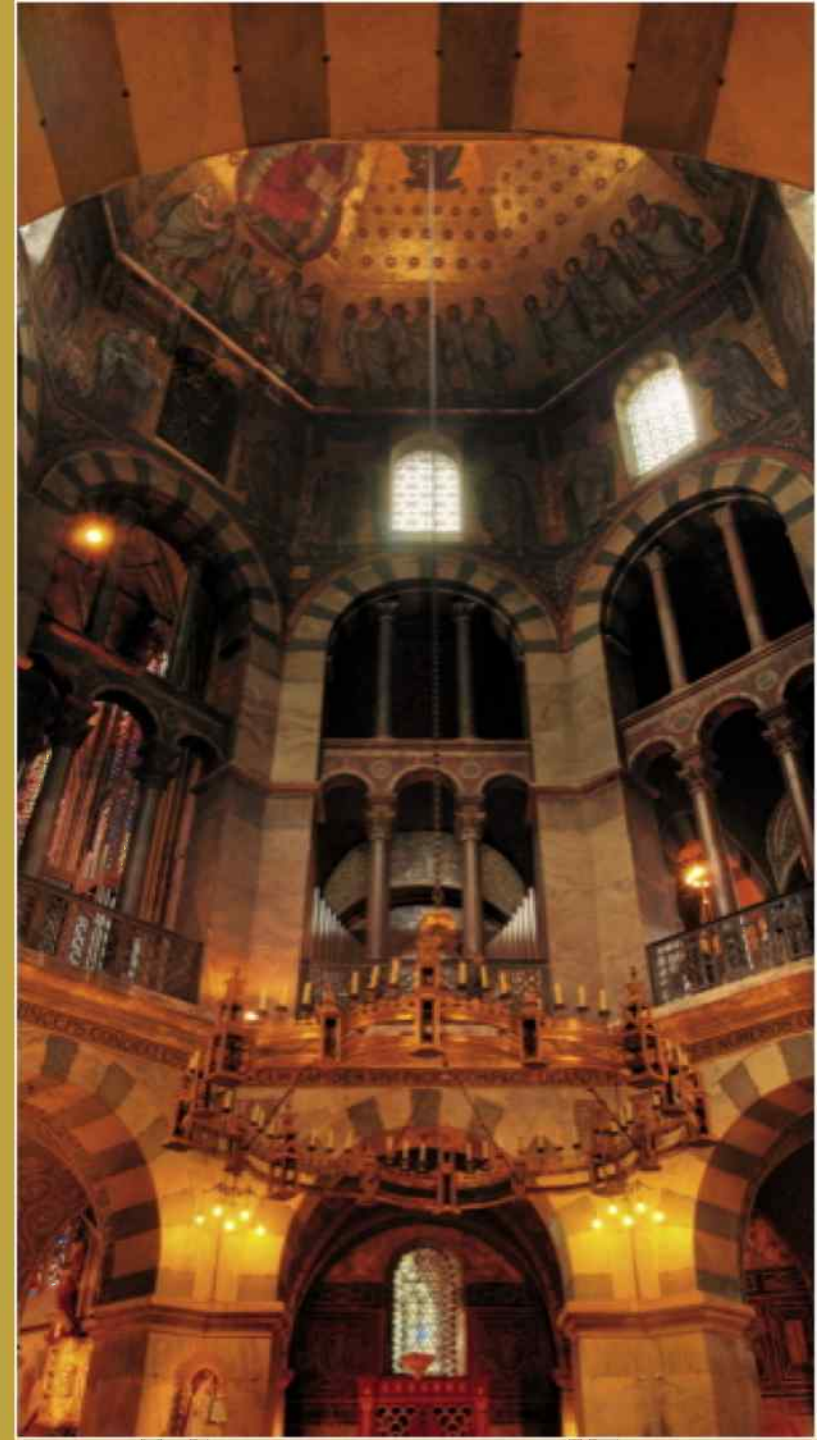

Οι κίονες που χρησιμοποιούνταν στον γυναικονίτη, προήλθαν από αρχαία κτίρια της Ιταλίας και είχαν μεταφερθεί στη Γερμανία (με τεράστιους κόπους!).

Δύο μπορεί να είναι οι λόγοι για αυτή την πρακτική:

1. Στην εποχή του Κάρολου του Μεγάλου είχε ξεχαστεί η τεχνογνωσία για την επεξεργασία μαρμάρινων κιόνων.
2. Η χρήση αρχαίου («αυτοκρατορικού») υλικού έδωσε περαιτέρω σημασία και βάρος στο παρεκκλήσι.

Και σε αυτή την περίπτωση η τεχνογνωσία των χυτηρίων είχε χαθεί ως επί το πλείστον. Η πύλη επομένως πρέπει να θεωρηθεί σημαντικό έργο της καρολίγγειας τέχνης.

Χάλκινη δίφυλλη πύλη εισόδου καρολίγγειας εποχής, π. 800 μΧ. Σήμερα στη δυτική είσοδο του Μητροπολιτικού Ναού («Dom») του Άαχεν, η πύλη έκλεινε αρχικά το οκτόγωνο του Καρλομάγνου.

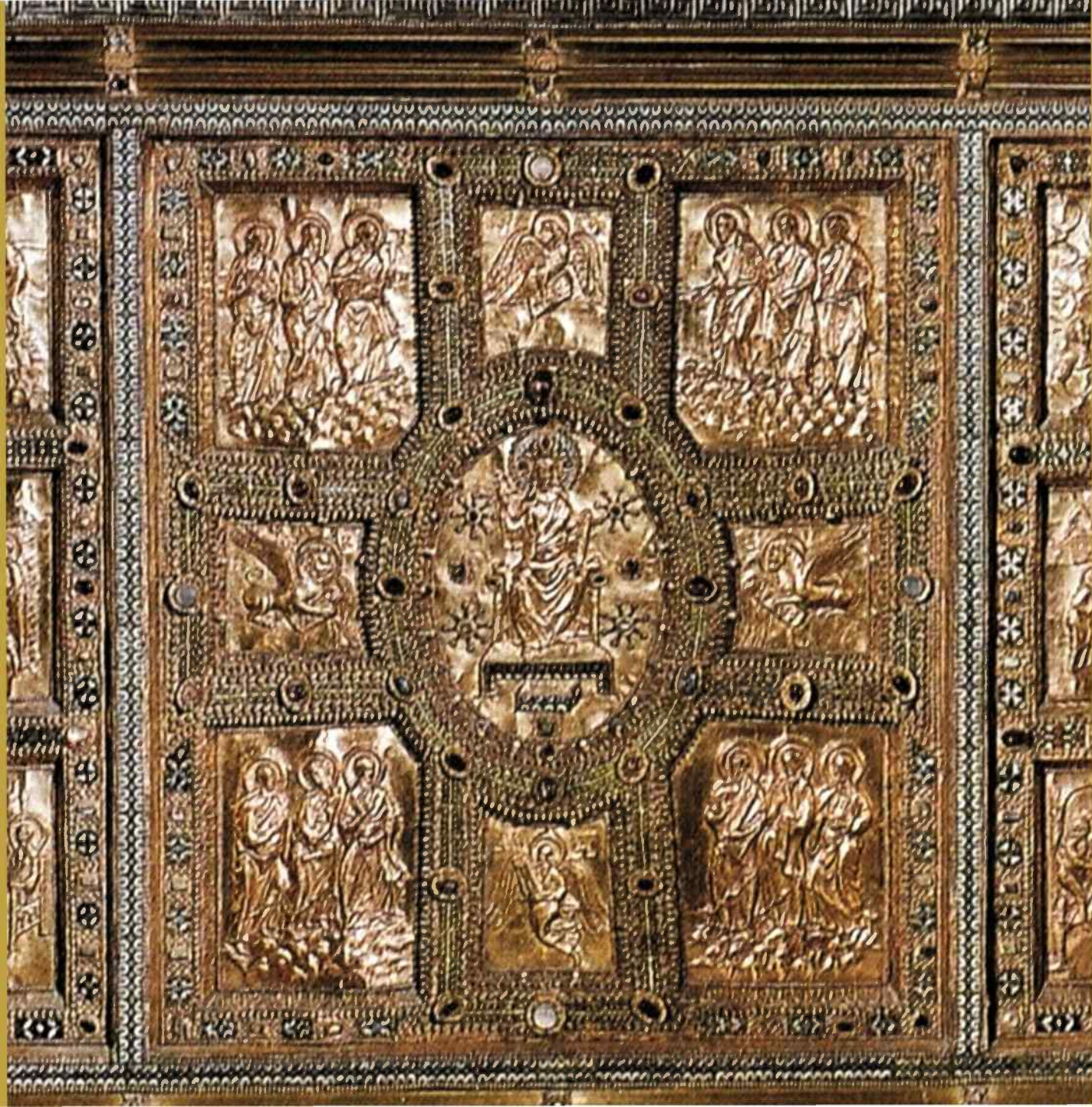
Κάθισμα για την ενθρόνιση του αυτοκράτορα, στον άνω όροφο του παρεκκλησίου στο Άαχεν. Το ξύλινο σώμα αποτελείται από δρύινες πλάκες που χρονολογούνται στο 800 μ.Χ. (εποχή Καρλομάγνου), οι λιτές μαρμάρινες πλάκες προέρχονται από την εκκλησία του Παναγίου Τάφου στα Ιεροσόλυμα. Ο θρόνος έχει προσανατολισμό προς την ανατολή, επειδή από εκεί θα έρθει η νεκρανάσταση την ημέρα της Τελευταίας Κρίσης. Οι πιστοί μπορούσαν να σύρονται κάτω από το θρόνο ως απόδειξη προσκύνησης του αυτοκράτορα. Η λείανση της πέτρας δείχνει ότι πολυάριθμοι υπήκοοι προσκύνησαν στους αιώνες της χρήσης του θρόνου (π. 800 - 1531).

«Pala d'oro», επιχρυσωμένες ανάγλυφες πλάκες στον Μητροπολιτικό Ναό του Άαχεν, μεταγενέστερης χρονολογίας (9^{ος} αι. και ύστερα)

Επιχρυσομένος βωμός, Μεδιόλανα, Άγιος Αμβρόσιος
ανάμεσα στο 824 και το 859 μ.Χ.

ET COLLET EAM TR
DUCERE VOLUIT OCC
ITE DEMITTERE EAM
HAC AUTEM EO COC
TANTE ECCE ANGEL
AS UNI INSONNIS APP
RUIT EI DICENS JOSE
PHI DAVID NOLI TIME
RE ACCIPERE MARIA
CONTOCEM TUAM
QUOD ENIM IN EA NAT
EST DESPUSCO EST
PARIET AUTEM PLE
TUOCANIS NOMEN
EUS IHU. IPSE ENIM
SALUTEM FACIET PO
PULAM SUAM APRE
CANTIS EORUM

IN ILLO TEMPORE
EXIIT EDICTUM
A CAESARE AUGUSTO
UT DESCRIBERETUR
UNIUSVRSUS ORBIS

HAC DESCRIPTIO PR
PARACTA EST APRAE
SIDESYRAE CYMNO
ETIBANT OMNES UT
PROFITERENTUR SIN
GULI IN SUAM CIVITATE
ASCENDIT AUTEM ET IO
SEPH A GALILAEA OCCU
TANTE NAZARETH INIUD
AM CIVITATEM DAVID
ATPROFITERETUR CUM
MARIA DISPONSITA SIBI
AUXORE PRAECOGNANTE
FACTUM EST ACUTE
CUM ESSENT IBI IMPL
TISANT DIES ATPRE
RET ET PROPERIT PLE
SUUM PRIMO GENITUM
ET PANNIS EUM INDOLE
ET RECLINAVIT EUM IN
PRAESEPIO QUIA NON
ERAT EIS LOCUS IN DOME
RSONIO. ET PASTORES
ERANT IN REGIONE CO
DEM VICILANTES ET CO
TO DIENTES VICILANS
NOCTIS SUPRA CRESCA
am

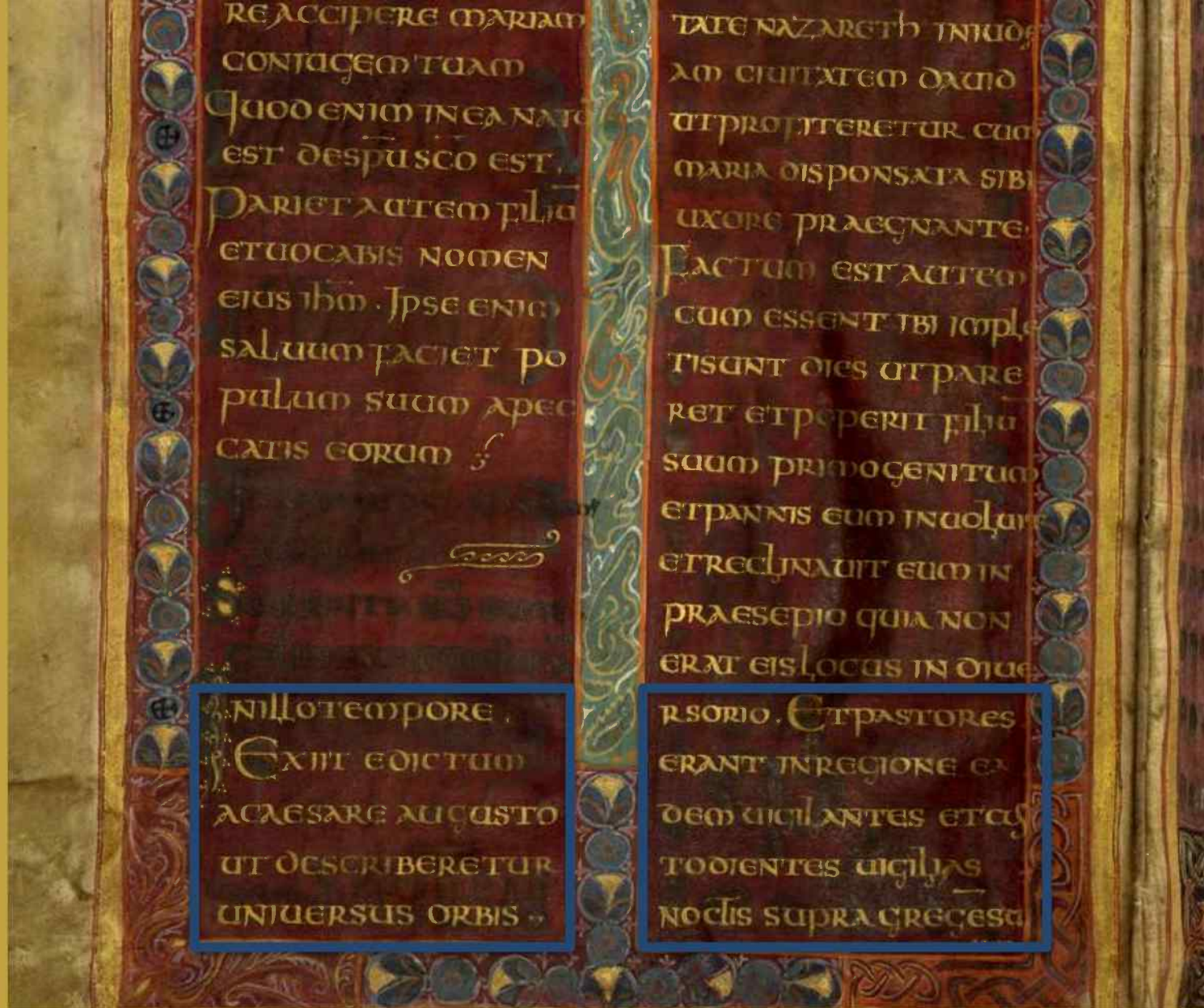
Evangelistar Godescalc, συγγράφηκε μάλλον στο Aachen (Ακυίσγρανον, Ααχεν) το 781 – 783.

Ο γραφέας είχε το όνομα Godescalc. Δημιουργήθηκε με εντολή του Καρλομάγνου, μετά την επιστροφή του από ταξίδι στη Ρώμη το 781.

Τότε έρχεται στην αυλή του και ο Αλκουίνος που στη συνέχεια θα είχε μεγάλη επιρροή στα πολιτιστικά της αυλής.

Πρώτο χειρόγραφο της λεγόμενης «καρολίγγιας αναγέννησης» (*renovatio*) με αλλαγή της γραφής (*uncialis*). Σε πορφυρόχρωμο φόντο βλέπουμε γράμματα σε χρυσό και ασήμι, μέσα σε πλαίσιο. Το σκουρόχρωμο φόντο αντιτίθεται στην ανοικτού χρώματος περγαμηνή.

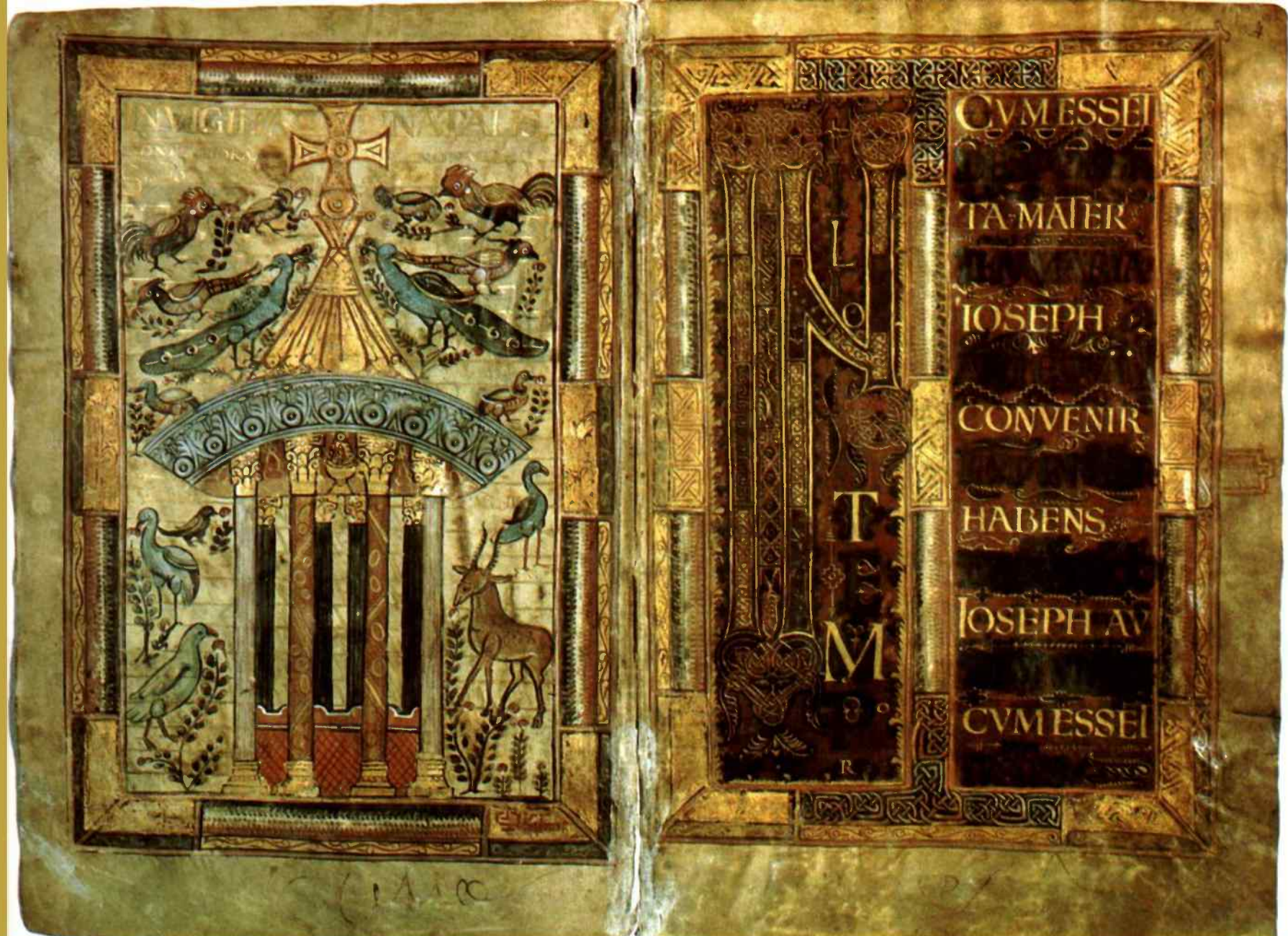
Περιέχει, εκτός από όσα βιβλικά κείμενα χρησιμοποιούντουσαν κατά την Αγία Λειτουργία, και έξη μινιατούρες.

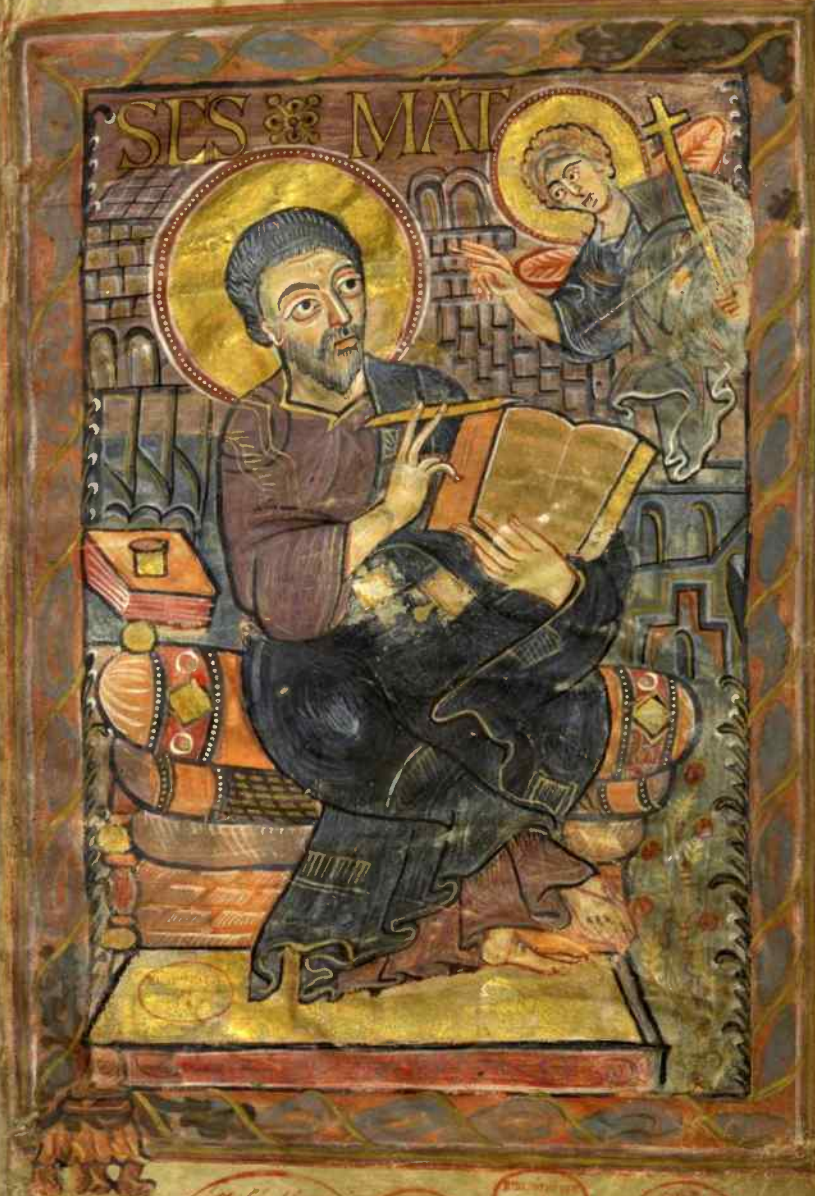
In illo tempore.
Exiit edictum
a Caesare Augusto
ut describeretur
uniuersus orbis.

Et pastores
erant in regione eadem
uigilantes et cotidentes
uigilias
noctis supra greges.

Λουκάς 2, 1 κ.εξ.: Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

Περικοπές ευαγγελίων, το χειρόγραφο Godescalc μάλλον από το Άαχεν 781/783 μ.Χ.
αρ.: «Η πηγή της ζωής» (φύλλο 3v). Σημαντικό χειρόγραφο της καρολίγγιας σχολής.

Bibliothèque
de la ville
(Lyon)

1404

Bibliothèque
de la ville
(Lyon)

Bibliothèque
de la ville
(Lyon)

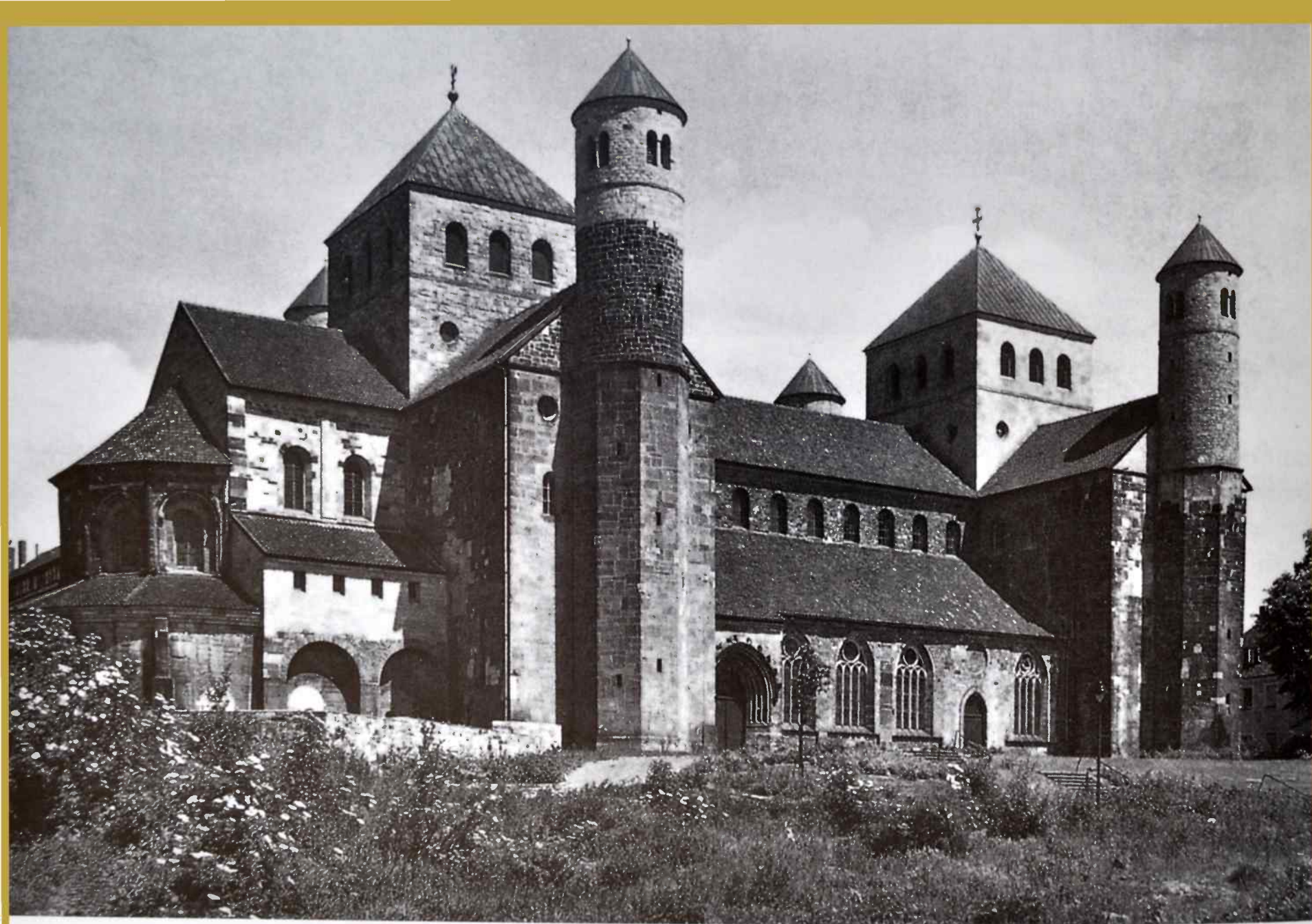
Ο Άγιος Ματθαίος

Ο Άγιος Μάρκος

Τέχνη της εποχής του Όθωνα Α΄ και των διαδόχων του

Hildesheim (Εκκλησία του Αγίου Μιχαήλ,
π. 1015 μ.Χ.):
Ο αββάς Bernward

bb. 22 Hildesheim, St. Michael, Außenansicht

Είσοδος του Καθεδρικού Ναού της πόλης
Hildesheim.

Δίφυλλη χάλκινη πύλη, έργο με εντολή του
επίσκοπου Bernward, 1015 μ.Χ.

Πρώτη παράσταση κύκλου βιβλικών σκηνών της
γλυπτικής της Κεντρικής Ευρώπης.

Σκηνές από την Παλαιά Διαθήκη (Μωυσή, Α΄
βιβλίο) αντιπαρατίθενται με σκηνές από τη ζωή
του Χριστού.

1^η σκηνή αρ. Ο Θεός εμπνέει ζωή στον Αδάμ.

1^η σκηνή δε. Ανάληψη του Χριστού.

αρ/δε: Ο Αδάμ συμβολίζει την ανάσταση του
Χριστού.

3^η σκηνή αρ. Ο Αδάμ και η Εύα στο προπατωρικό
αμάρτημα.

3^η σκηνή δε. Η σταύρωση του Χριστού.

αρ/δε: Το αμάρτημα οδηγεί τελικά στην
αυτοθυσία του Χριστού, Α΄ Κορ. 15, 22 [27].

5^η σκηνή αρ. Έξοδος από τον παράδεισο.

5^η σκηνή δε. Η παρουσίαση του Χριστού στο ναό.

αρ/δε: Η αμαρτία των Αδάμ και Εύα αναιρείται
με την παρουσίαση του Χριστού στο ναό, με την
οποία ανοίγει τον παράδεισο ξανά στους πιστούς
Του.

1^η σκηνή αρ. Ο Θεός εμπνέει ζωή στον Αδάμ. 1^η σκηνή δε. Ανάληψη του Χριστού.
αρ/δε: Ο Αδάμ συμβολίζει την ανάσταση του Χριστού.

3^η σκηνή αρ. Ο Αδάμ και η Εύα στο
προπατωρικό αμάρτημα.

3^η σκηνή δε. Η σταύρωση του Χριστού.

αρ/δε: Το αμάρτημα οδηγεί τελικά στην αυτοθυσία του Χριστού, Α' Κορ. 15, 22 [27].

5^η σκηνή αρ. Έξοδος από τον παράδεισο.

5^η σκηνή δε. Η παρουσίαση του Χριστού στο ναό (Υπαπαντή).

αρ/δε: Η αμαρτία των Αδάμ και Εύα αναιρείται με την παρουσίαση του Χριστού στο ναό, με την οποία ανοίγει τον παράδεισο ξανά στους πιστούς Του.

Η χρονολόγηση της πύλης και των αναγλύφων είναι εφικτή χάρη στην επιγραφή που φρόντισε ο επίσκοπος να αναγραφεί στο κεντρικό δοκάρι της πύλης:

„AN[NO] DOM[INICE] INC[ARNATIONIS]
M XV B[ERNVARDVS] EP[ISCOPVS] DIVE
MEM[ORIE] HAS VALVAS FVSILES IN
FACIE[M] ANGELICI TE[M]PLI OB
MONIM[EN]T[VM] SVI FEC[IT] SVSPENDI“

Το έτος αναφέρεται: M XV = 1015 μ.Χ.

Υπάρχει πρόβλημα για το πού βρισκόταν η πύλη αρχικά: Η δυτική πρόσοψη της εκκλησίας χτίστηκε μόλις το 1035, και δεν υπήρχε την εποχή του επίσκοπου Bernward. Φαίνεται πάντως ότι η πύλη ήταν προορισμένη από την αρχή για αυτή τη θέση.

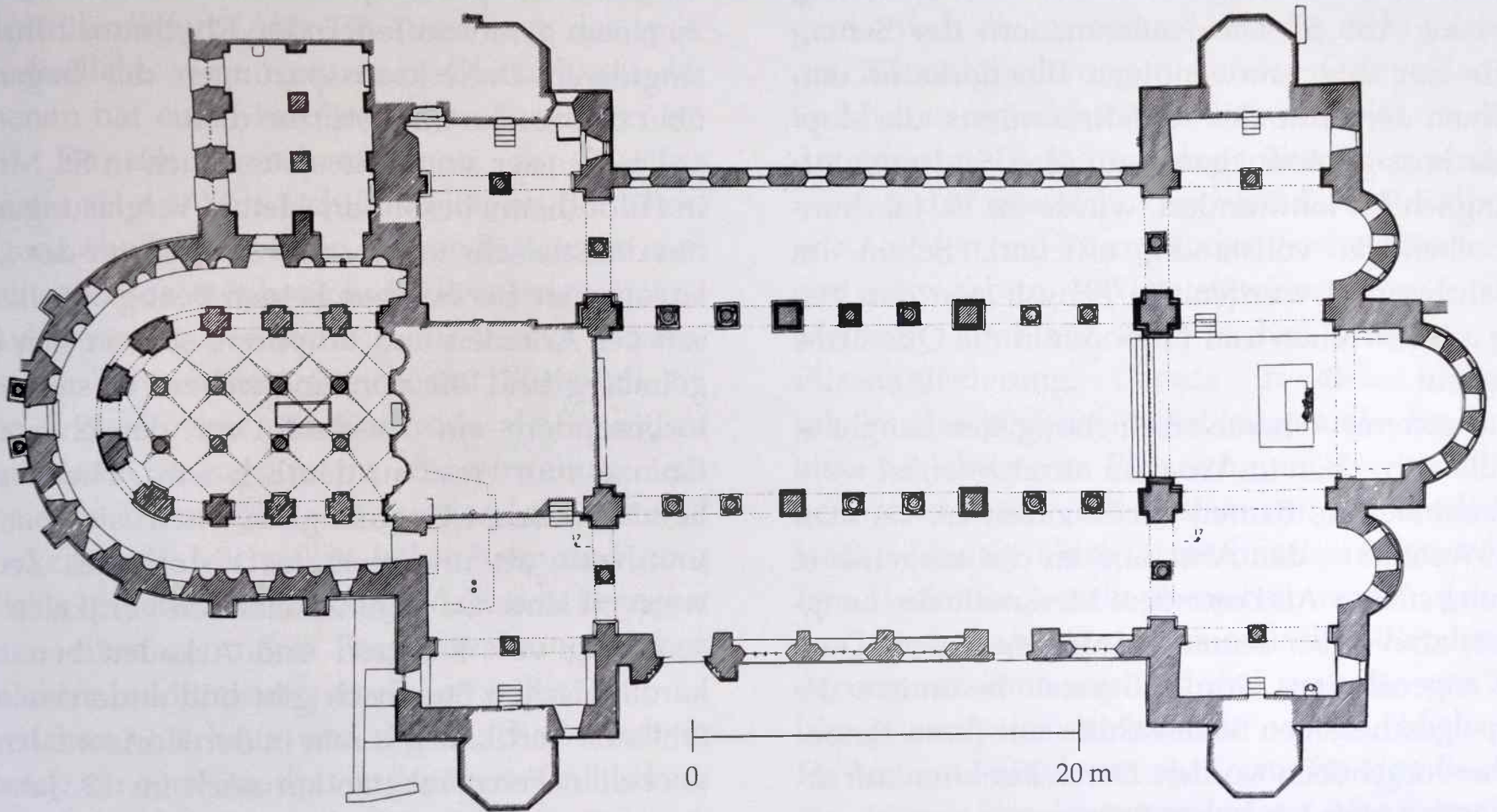

Πύλη της εκκλησίας της
Αγίας Σαβίνης (Santa Sabina)
στη Ρώμη, περίπου 430 μ.Χ.
Ξυλόγλυπτη πύλη με
παραστάσεις από την Αγία
Γραφή.

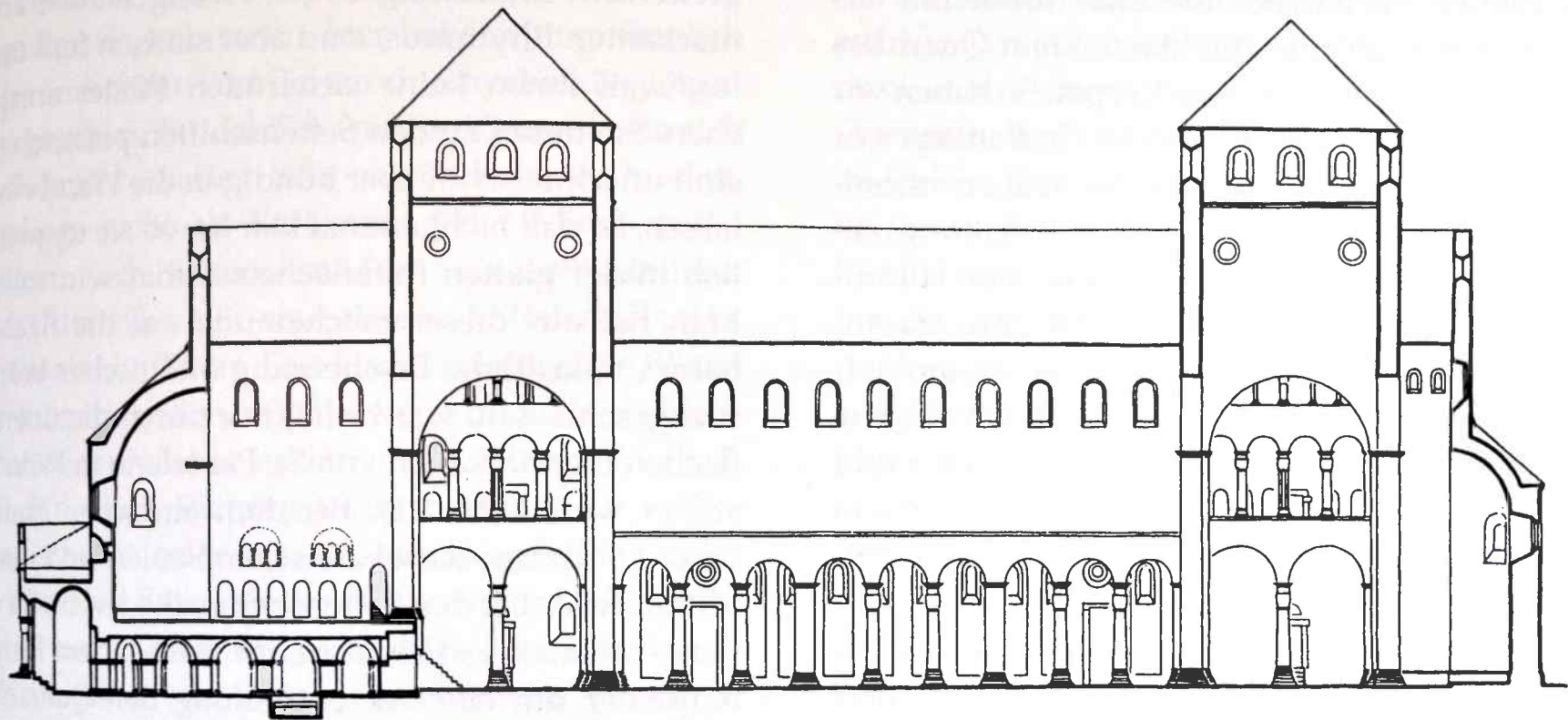

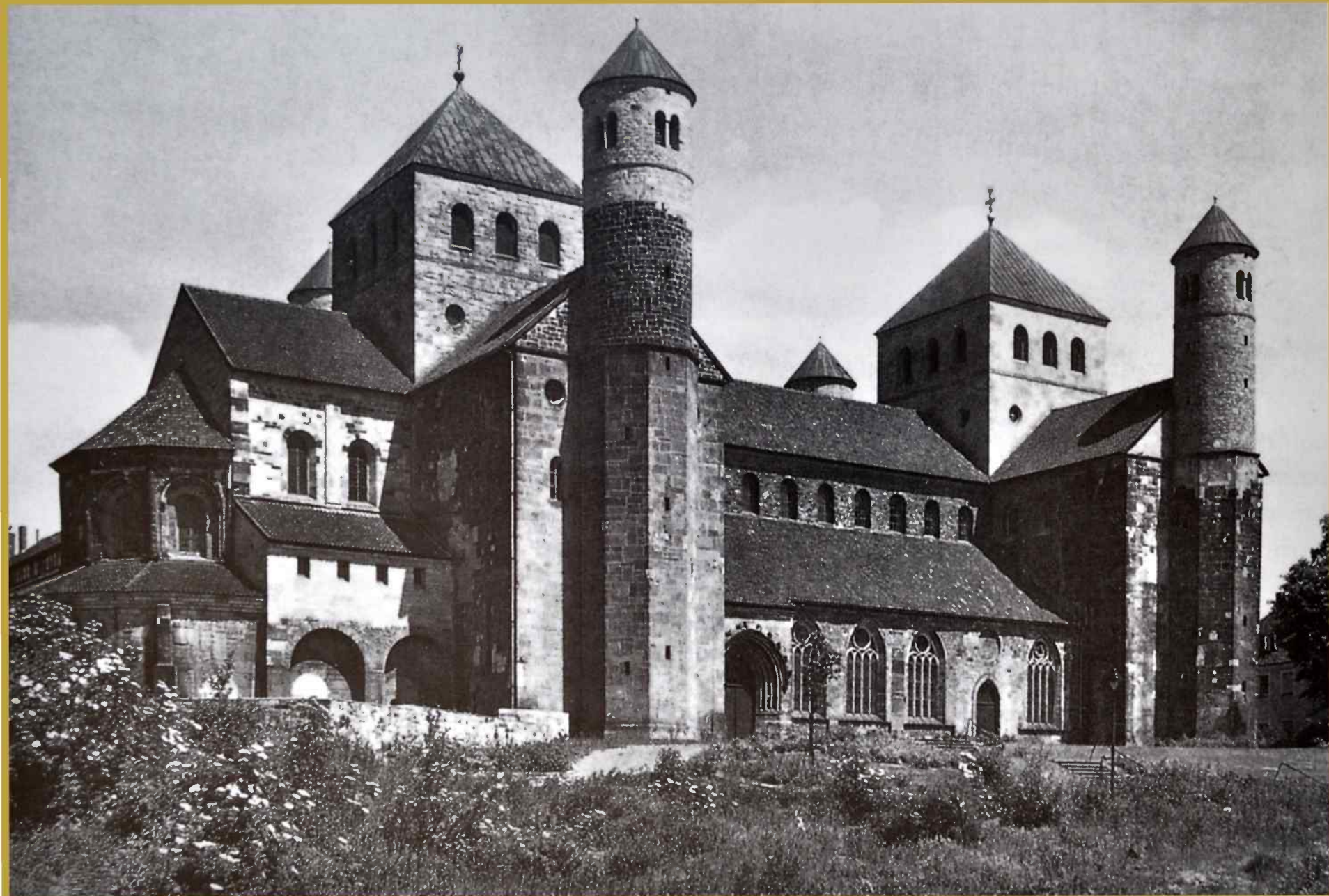

Χάλκινη πύλη του καθεδρικού
ναού της πόλης Mainz, περίπου
1009 μ.Χ.
Εκτός από τις 2 λεοντοκεφαλές
με κρίκους και τα δοκάρια χωρίς
γλυπτό διάκοσμο.

Hildesheim, εκκλησία του Αγίου Μιχαήλ, κάτοψη. Πριν από το 1000. Οθώνεια αρχιτεκτονική.

Hildesheim, χάλκινος κίονας με σκηνές από τη ζωή του Χριστού, εκκλησία του Αγίου Μιχαήλ. Πριν από το 1000. Φιλοτεχνήθηκε με εντολή του επίσκοπου Bernward (993-1022). Θυμίζει τον κίονα του Τραϊανού («*colonna Traiana*») στη Ρώμη.

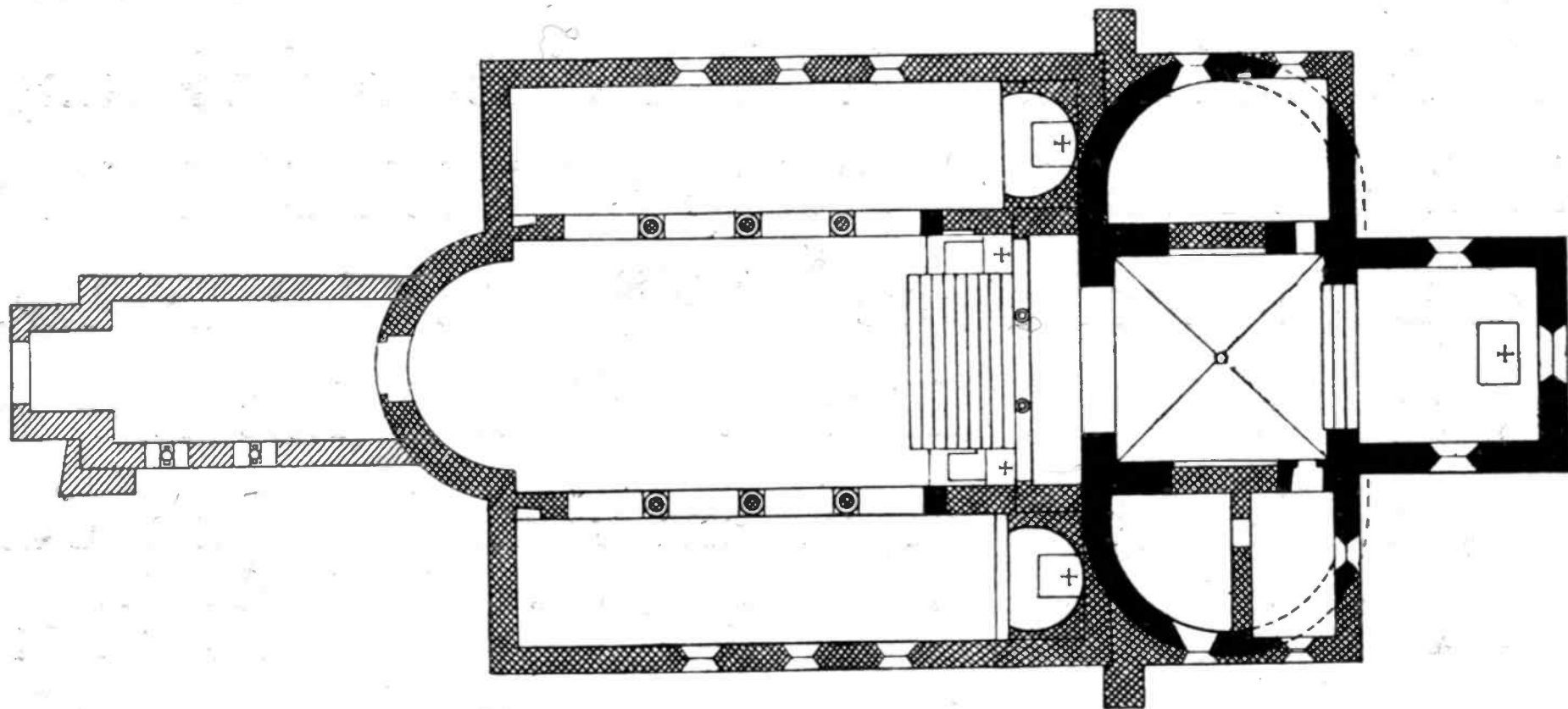

Η βάπτιση στον ποταμό Ιορδάνη.

Η ανάσταση του γιου της χήρας στη Ναΐν

Reichenau, λίμνη της Κωνσταντίας, εκκλησία του Αγίου Γεωργίου (κάτοψη).
Ανεγέρθηκε π. 900, με προσκτίσματα από το 1000 και ύστερα.

Το κεντρικό κλίτος της εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου στο Oberzell, νησί Reichenau, λίμνη της Κωνσταντίας. Χτίστηκε στην καρολίγγια / οθωνική εποχή, γύρω στο 900 μ.Χ. Στο επιστύλιο και στους τοίχους του Β' ορόφου τοιχογραφίες του 10^{ου} / 11^{ου} αιώνα με βιβλικές σκηνές.

MC RIVE SVRGESIT SOBSEIENS QVE TOQVENOR RIVE SIC MATRIS VIDA VITIS HA C N NCTA BO

Εκκλησία του Αγ. Γεωργίου στο Oberzell, νησί Reichenau της λίμνης της Κωνσταντίας. Περίπου 900 μ.Χ. Τοιχογραφίες του 10^{ου}/11^{ου} αι. Εδώ: Νότιος τοίχος του κεντρικού κλίτους, η ανάσταση του γιου της χήρας στη Ναϊν.

OTTONISCHE ARCHITEKTUR IN MITTELEUROPA

1 : 4 500 000
0 100 200 km

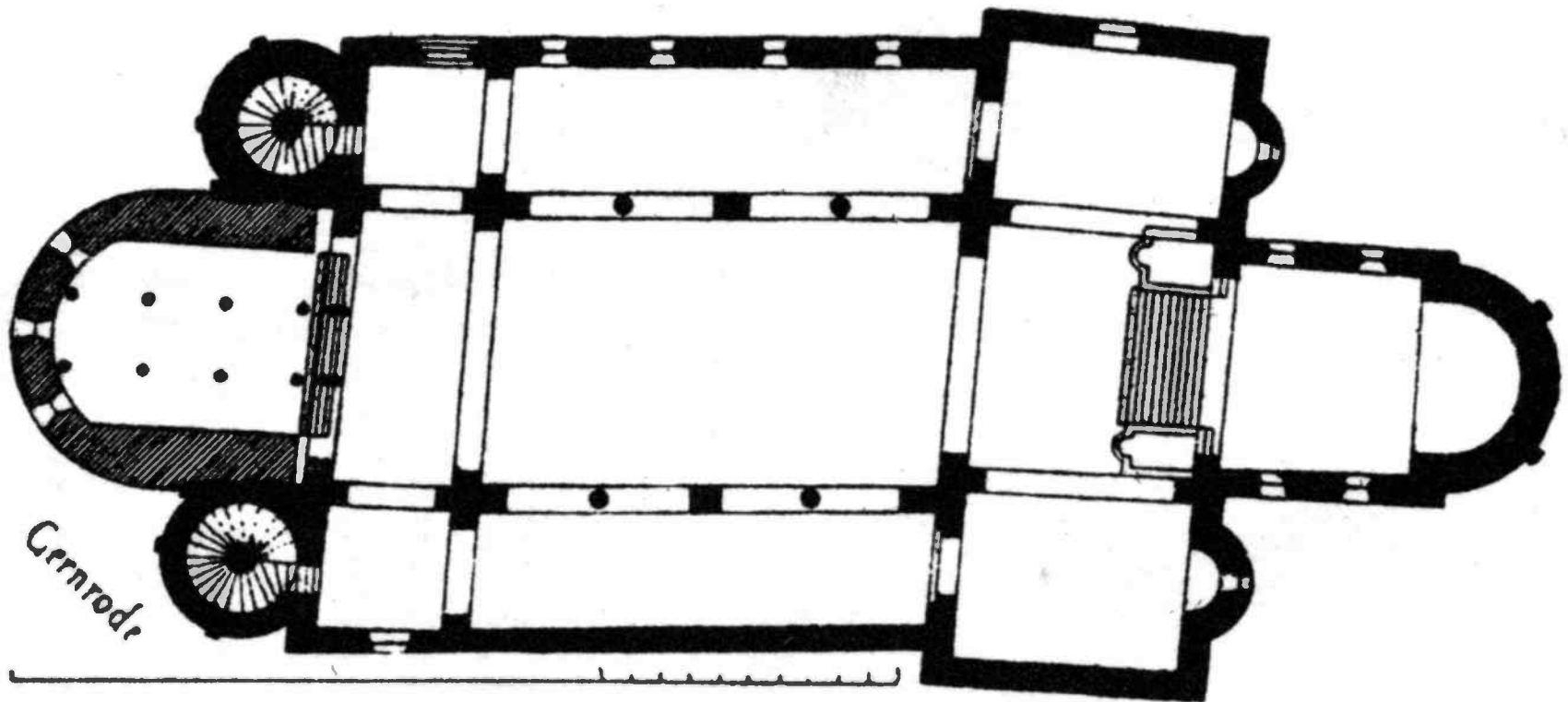

Halberstadt Dom Liebfrauenkirche	Köln St. Pantaleon St. Aposteln St. Maria im Kapitol	Quedlinburg St. Servatius St. Wiperti Münzenbergkirche	Trier Dom St. Maximilian St. Matthias
Hildesheim Dom St. Michael	Paderborn Dom Abdinghofkirche Busdorfkirche	Regensburg Dom St. Emmeran Obermünster Nieder- Erhard Erhardkapelle	Außerhalb der Karte: Gnesen Prag Posen Ostrów Lednicki

Kartographie: G. Pápay

Εκκλησίες και μοναστήρια της εποχής του Όθωνα και των διαδόχων του (10^{ος} / 11^{ος} αι.) στην Κεντρική Ευρώπη (με σύμβολα για τα σωζόμενα κτίρια, τα γνωστά μόνο από πηγές, κτίρια με κρύπτη κ.α.).

Ιδιαίτερα πολλά κτίρια στην κεντρική ανατολική Γερμανία (Magdeburg, Halberstadt, Quedlinburg, Gernrode).

I. GERNRODE.

Βασιλική στο Gernrode (Σαξονία), μοναστηριακή εκκλησία του 959.

Βασιλική στο Gernrode (Σαξονία), του 959, εσωτερικό.

Ανάγλυφα
ελεφαντοστέϊνα
(σύνολο 16;) από
έπιπλο, ίσως θρόνο, ή
βωμό στην εκκλησία
του Magdeburg. Έργο
με εντολή του Όθωνα
Α΄, το 968 μ.Χ.;

Ανάγλυφο
ελεφαντοστέϊνο: Ο
Χριστός δέχεται την
εκκλησία του
Magdeburg από τον
αυτοκράτορα Όθωνα.

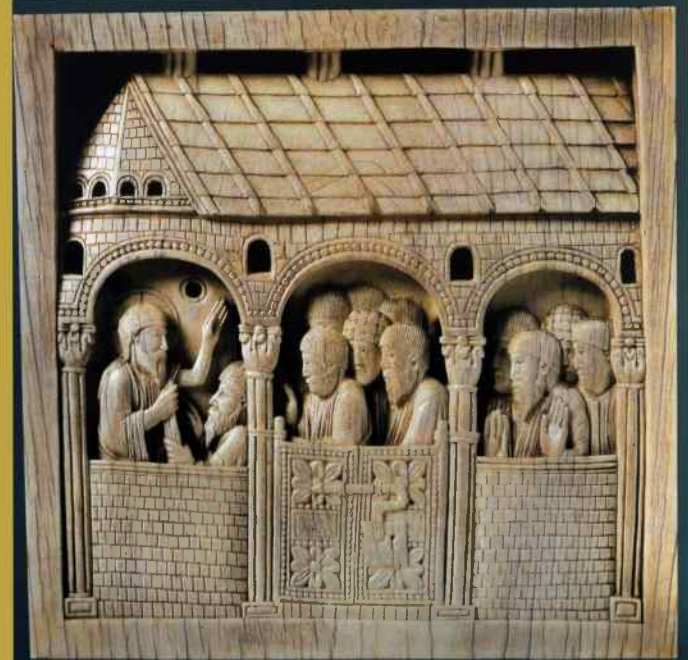

Ανάγλυφο
ελεφαντοστέϊνο: Ο
Χριστός δίνει τα
κλειδιά στον Άγ.
Πέτρο, τη Γραφή στον
Άγ. Παύλο.

Ανάγλυφο
ελεφαντοστέϊνο: Ο
Χριστός
πολλαπλασιάζει τον
άρτον.

Πάνω: Ο Χριστός ενώπιον του Πιλάτου·
 κάτω: ο Χριστός εμφανίζεται στον άπιστο
 Θωμά.

Ο Όθων Β΄, η
Θεοφανώ και ο
Όθων Γ΄
προσκυνούν τον
Χριστό.
Μιλάνο, 983/4.

Ο βασιλιάς Δαβίδ και ο Άγ. Γρηγόριος.
Επεξεργασία ρωμαϊκού υπατικού
δίπτυχου του 6^{ου} αι. Monza, Museo del
Duomo.

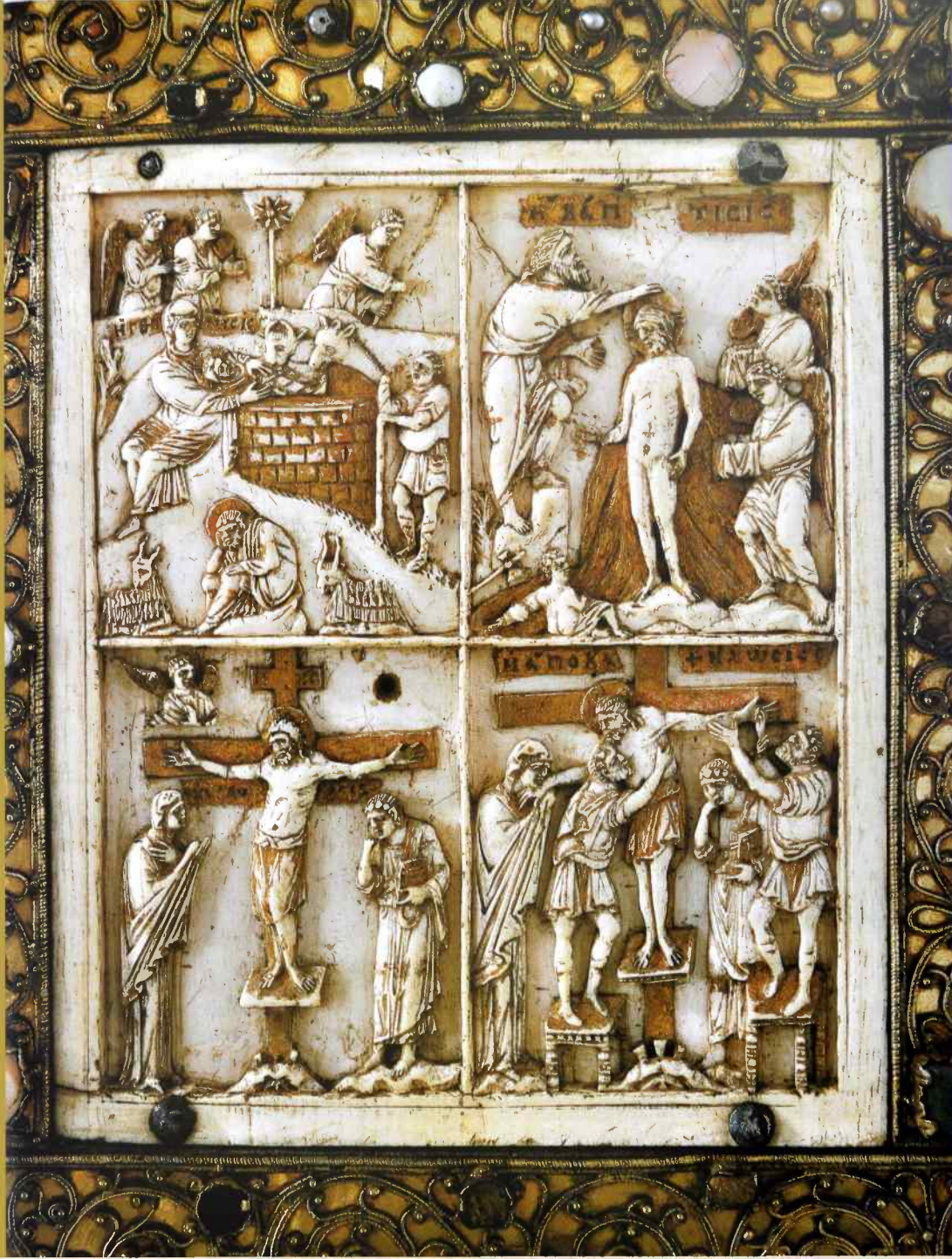
Ο αυτοκράτορας Όθων Β΄, η αυτοκράτειρα Θεοφανώ και ο γιός τους, Όθων Γ΄ (γονυπετής κάτω από τα πόδια του πατέρα του) δέχονται την ευλογία του ίδιου του Χριστού.

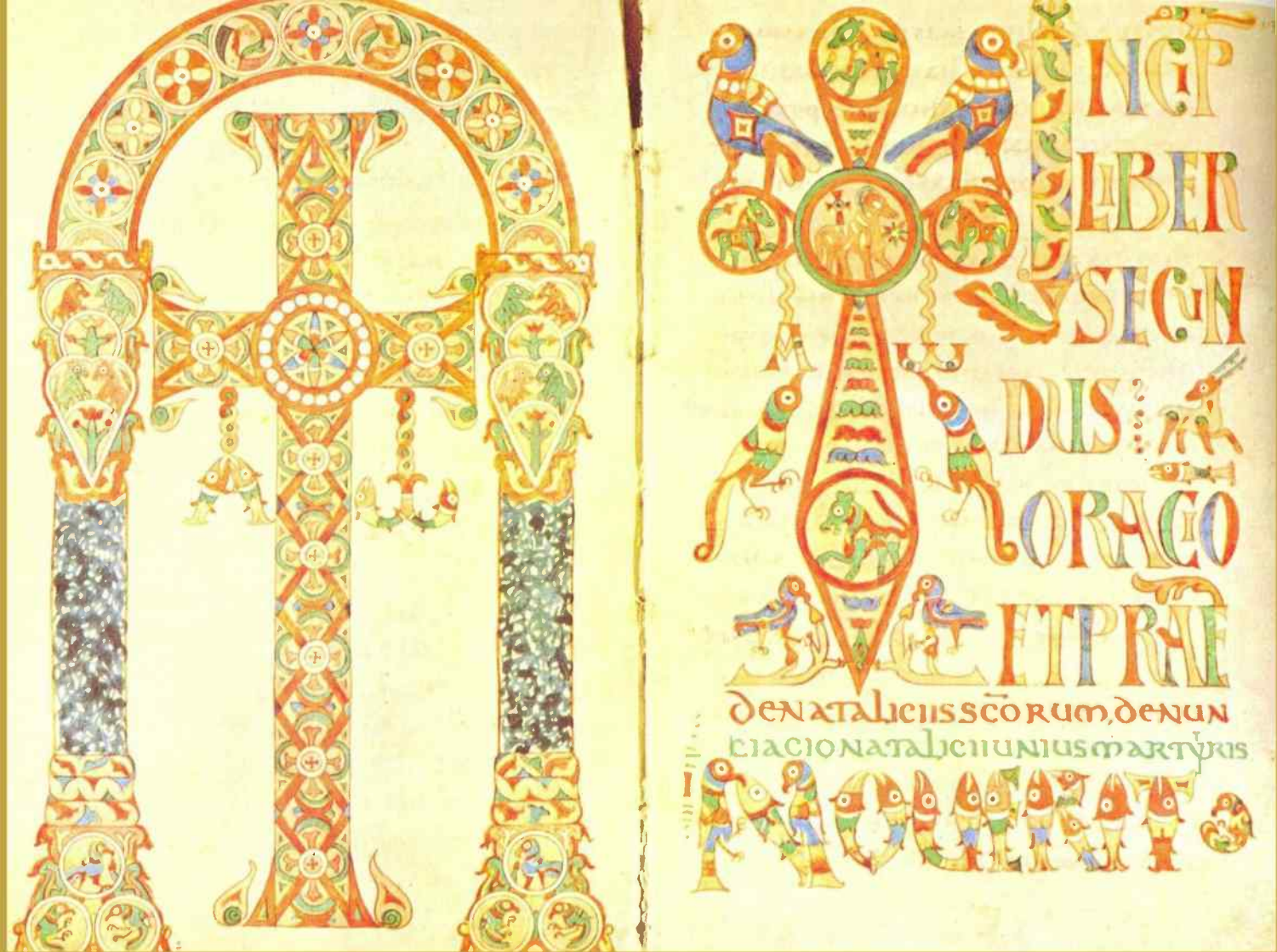
Ελεφαντοστέινο πλακίδιο του 982/983, από τα Μεδιόλανα (;).
Παρίσι, Μουσείο Cluny.

Εξώφυλλου του ευαγγελίου του
Όθωνα Γ' (που το
χρησιμοποίησε για πρώτη φορά
μάλλον το Πάσχα του 1000 μ.Χ.)
με ανάγλυφες σκηνές από τα
πάθη του Χριστού.

Ελεφαντοστέϊνο πλακίδιο σε
πλαίσιο από μέταλλο με
ημιπολύτιμους λίθους.
Quedlinburg, Θησαυροφυλάκειο
της Μητρόπολης.

Sacramentarium Gelasianum, «μεροβίγγιο» χειρόγραφο των μέσων του 8^{ου} αι.

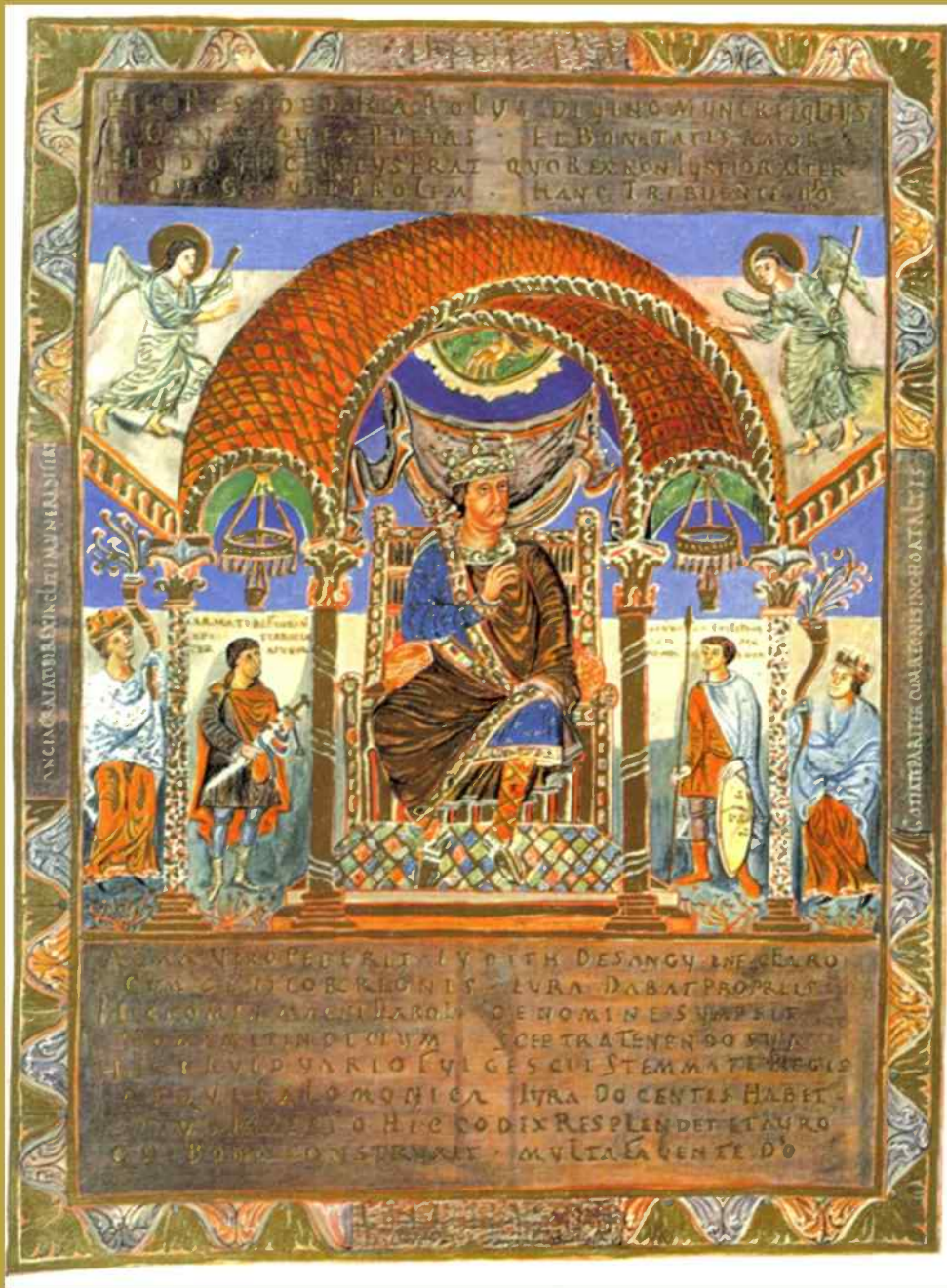
ΒΑ Γαλλία

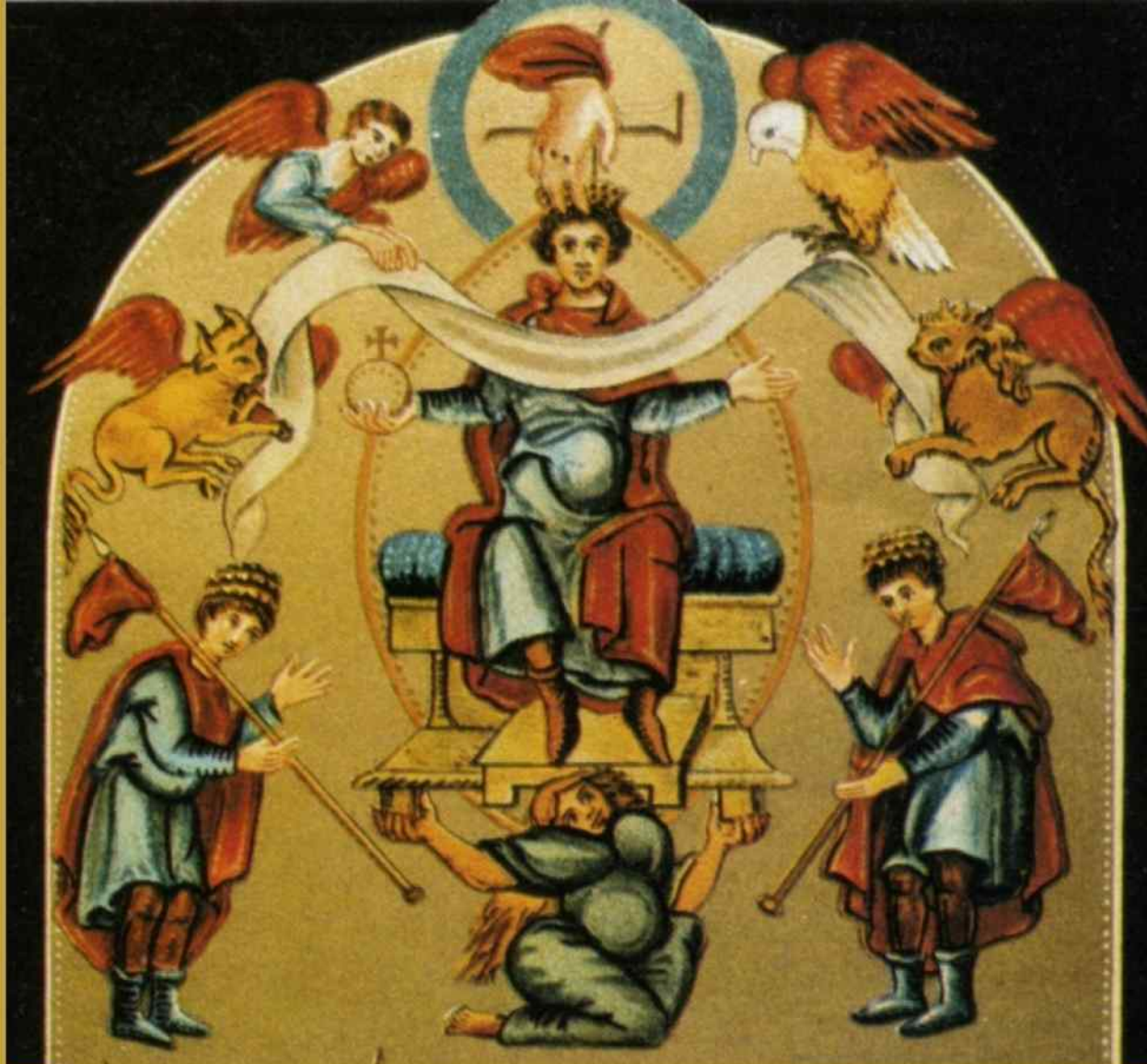
Η καταγωγή του χειρογράφου που λέγεται
 σήμερα «χειρόγραφο Gellone» δεν είναι
 γνωστή, θεωρείται όμως ότι γράφτηκε για
 τον επίσκοπο Hildoard της Cambrai (στο
 Meaux ή την Cambrai, ΒΑ Γαλλία), περίπου
 790 μ.Χ.

Το γράμμα «C»
στην αρχή ενός
κεφαλαίου, στο
χειρόγραφο του
αρχιεπίσκοπου
Drogo (Metz, 842).

Ο αυτοκράτωρ Κάρολος ο Φαλακρός, βασίλευε 840–877, αυτοκράτωρ 875–877, ο πρώτος δυτικός άρχοντας μετά τη διαίρεση της αυτοκρατορίας (δυτικό μέρος, σήμερα Γαλλία) με τη συνθήκη της Verdun το 843. Τα χειρόγραφα του δυτικού βασιλείου φθάνουν στο ύψιστο επίπεδο της καρολίγγιας εικονογράφησης χειρογράφων.

Από χειρόγραφο του 10^{ου} αι., στον θησαυρό της Μητρόπολης του Άαχεν.
Το χέρι του Θεού στέφει τον αυτοκράτορα Όθωνα Α΄ (τον «Μεγάλο»). Γύρω του τα σύμβολα των Ευαγγελιστών και τα Ευαγγέλια. Ο αυτοκράτωρ κάθεται σε θρόνο τον οποίο κρατά άγγελος, και ο ίδιος κρατά το σύμβολο της αυτοκρατορίας. Δε/αρ βασιλείς-υπήκοοι.

testimonium ut nuptialis foretque conplexio dñi auctore fieri debeat. et ad pro
creandam subole mutua et indissolubili dilectione persistat. Unde et
ego dñi ITO supremo numine imperator aug. dñō gratissima sua mihi suf
fragante clementia. consultu magni et celsissimi ac serenissimi genitoris nostri
OTTONIS piissimi imperatoris augusti. dñi: et scē acclē. imperii quoq: nři fi
delium. THEOPHILY LOHANNIS constantinopolitani imperatoris nepoti cla
rissimam in maxima romulea urbe. scē summoq: ecclesiarū principem beato
petro aplo uotis nřis fauentē. domniq: LOHANNIS scissimi et uniuersalis pa
pae et dei benedictione prosequente. in copulam legitimi matrimonii
consortiumq: imperii dispondere. ac fausto et felici auspicio xpo propitiantē
coniugem dextris assumere. Nouit igitur omnium scē dñi et cē. nřorūq:
fidelium presentium ac futurorum indutia. qualiter eadem dilectissime
sponsae nře de et legitima. more maiorū nostrorū quedam tam infra italicos
fines quam et in transalpinis regnis nřis habenda et iure perpetuo concedi
mus possidenda. His etiam italica provincia. Transalpes. praeuina sua alacra
uigile. cum abbacia niuelle quatuordecim milibus cō personaribus mansis
imperatorias quoq: curtes nřas propria maiestate dignas. hochbarga. thich
beniunde. dullede. nordhuse. eo quod ante nře domine mahchildis.
semper semperq: auguste. quo ad sibi diuinitus unxisse dabatur. fuisse dñi
satur. Ea per hanc nři praepara paginā. uelē scissime et dilectissime THEOPHILY
sponsae nře concedimus. donamus. penitusq: largimur. et de nřo iure cede
mino. ut eius dominiū inique transfundimus et delegamus. una cum castellis
calis. seguris et ancillis. terris. campis. uicis. pratis. siluis. montuosa planitie
montibus. aquis. aquarumq: decursibus. molendinis. piscationibus. omni
busq: rebus ad easdem curtes siue provincias. uel abbaciam in integrum per

Η περγαμηνή του
γάμου του Όθωνα Β'
με την ανηψιά του
βυζαντινού
αυτοκράτορα
Ιωάννου Α'
Τσιμισκή, Θεοφανώ,
το 972.

time THEOPHANU. nrisq: hereditibus auri optimi libras mille.

Quod ut uerius credatur diligenterque in tempora futura seruetur
propria roborari. et anuli nri impressione subter iussimus insigniri.

SIGNUM INVICTISSIMORUM DOMINI

MAGNI ET PACIFICI

ITEM

SIGNUM DOMINI

PERENNITER AUGUSTI

Thiullius cancellarius aduicem Ruotgeri archicapellani recognoui.
Data xviii kl mai. Anno dominice incarnationis dccc lxxii. Indictio
Imperi scissimi genitoris nri OTTONIS xi. mñ uero x. acumi romæ ad scōsa
feliciter.

creandam subole^{te} mutua et indissol
ego **O I T O** superno numine imperat
fragante clementia. consultu magni
O T T O N I S piissimi imperatoris augusti
delium. **T H E O P H A N Y I O H A N N I S** conf
rissimam in maxima romulea urbe.
petro ap^{to} uotis n^{ris} fauente. domi
pac^{is} certi decimi benedictione prose
consortiumq: imperii despondere. ac
coniugem decretui assumere. Nou
fidelium presentium ac futurorum
sponse n^{re} dote legitima. more ma